

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2008

Núm. 20

Presidència de la Molt Honorable Sra. Maria Antònia Munar i Riutort

Sessió celebrada dia 12 de febrer del 2008

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 501/08**, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a parador nacional en el Llatzaret de Maó. 918
- 2) **RGE núm. 929/08**, de l'Hble. Diputat Sr. José María Rodríguez i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a seguretat ciutadana. 919
- 3) **RGE núm. 930/08**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a manca d'oncòlegs a l'illa de Menorca. 920
- 4) **RGE núm. 931/08**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a equiparació salarial entre els funcionaris de Justícia a la nostra comunitat autònoma amb la resta de funcionaris d'altres comunitats autònomes. 921
- 5) **RGE núm. 933/08**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a consens en relació amb el decret que regula els centres d'educació infantil de 0 a 3 anys que actualment prepara el Govern. 923
- 6) **RGE núm. 935/08**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a atenció a la dependència. 924

- 7) **RGE núm. 936/08**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a finançament de les comunitats autònomes. 924
- 8) **RGE núm. 937/08**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Coll i Canyelles, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a sentència del Tribunal Constitucional. 926
- 9) **RGE núm. 938/08**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Carretero i Niembro, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a renda bàsica de lloguer. 927
- 10) **RGE núm. 964/08**, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a homologació del títol superior de turisme. 928
- 11) **RGE núm. 932/08**, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a revisió del finançament de les competències transferides en matèria de joventut i lleure. 928
- 12) **RGE núm. 939/08**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Gascón i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a oferta pública d'ocupació (OPE). 929
- 13) **RGE núm. 940/08**, de l'Hble. Diputat Sr. Bartomeu Vicens i Mir, del Grup Parlamentari Unió Mallorca, relativa a FITUR. 930
- 14) **RGE núm. 934/08**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a "papers per a tots" com a política d'immigració. 930
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 388/08**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a situació econòmica de les Illes Balears. 932
- III. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 3251/07**, presentada pel Consell Insular de Mallorca, de modificació de la Llei 23/2006, de 20 de desembre, de capitalitat de Palma de Mallorca. 941
- IV. Adopció d'acord sobre la proposta de la Mesa d'aplicar el procediment de tramitació directa i per lectura única al Projecte de llei RGE núm. 3253/07**, de creació del Col·legi Professional de Llicenciats i Doctors en Ciències Ambientals de les Illes Balears. 950
- V. Debat i votació, si n'és el cas, del Projecte de llei RGE núm. 3253/07**, de creació del Col·legi Professional de Llicenciats i Doctors en Ciències Ambientals de les Illes Balears. 950
- VI. Votació de la Moció RGE núm. 4211/07**, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a residències a Eivissa, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 2931/07. 950

LA SRA. PRESIDENTA:

Si els sembla bé, començarem la sessió i el primer punt de l'ordre del dia són les preguntes.

I.1) Pregunta RGE núm. 501/08, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a parador nacional en el Llatzaret de Maó.

La primera és la RGE núm. 501/08, ajornada de la sessió anterior i presentada per la diputada Sra. Assumpta Vinent. Sra. Vinent, té la paraula.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Bé, Sr. Conseller de Turisme, des de l'abril del 2003 el Consell Insular de Menorca va presentar una proposta formal per fer el primer

parador nacional de Menorca a l'illa de Llatzaret de Maó. Després el mes de maig del 2004, el conseller de Turisme en aquell moment el Sr. Flaquer li va donar suport davant el Govern central aquesta proposta.

Hem vist que s'ha tancat aquesta legislatura i han passat 5 anys sense incloure aquest parador dins el Pla d'inversions estatal de Turespaña. Per tant, nosaltres el que li volem demanar és quines passes s'han donat per part de la Conselleria de Turisme per aconseguir convertir el Llatzaret amb el primer parador nacional de Menorca.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Vinent. Sr. Buils, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Francesc Buils i Huguet):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, en aquest moment les passes són estar exclusivament al servei del consell per allò que ens demani, donar-los suport en totes les converses que hem tengut amb ells i donar-los assistència en allò que ens han demanat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Buils. Sra. Vinent, vol fer ús de la paraula? Té la paraula.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé en definitiva, a vostè Menorca li importa molt poc i ens deixa abandonats un poc a la sort en el tema de turisme. El Consell Insular de Menorca ho va demanar l'abril del 2003, quan encara governava el Partit Popular a nivell nacional i clar, era una manera d'allargar i donar un poc de maduresa, però el 2004 arriba el Partit Socialista i en aquests 4 anys no han fet absolutament res, més ben dit, han callat i darrerament hem vist que les coses no van per bon camí. Hem vist que han vingut a dir que s'ubicaria a una altra banda.

Un tema tan important com aquest, allà on vertaderament hi havia un consens entre tots els partits polítics, tothom ho veia bé, han obert una altra vegada un altre meló, la qüestió és obrir melons, tancar-los pocs, però d'obrir-ne en saben molt. I clar, aquest sociosanitari que hi havia ara és la ubicació adequada. Vostès per a Mallorca, per a Eivissa..., vostè creu que un sociosanitari i un parador nacional poden compartir un mateix edifici? Açò és burlesc, açò és riure-se'n dels menorquins.

Per tant, nosaltres creim que vertaderament si s'ha obert aquest meló, hi haurà molts d'ajuntaments que..., hi ha palaus, hi ha edificis molt emblemàtics que vertaderament és una deferència cap als ajuntaments, si no és la ubicació del Llatzaret, hi ha altres ubicacions. I obrirem un debat una altra vegada. És a dir, no es farà absolutament res, una cosa tan prioritària per a Menorca, com és un parador nacional, i amb un turisme que anam a la cua de Balears.

Jo crec que vertaderament és injust i incompreensible que vulguin posar un tema sanitari, o social amb el tema turístic, en un mateix edifici que valdrà una fortuna per altra banda.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Vinent.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Francesc Buils i Huguet):

Sra. Vinent, jo quan obr els melons, compartint amb el que toqui, m'agrada menjar-los. Per tant, procur menjar-me'n un i després obrir-ne un altre. Un parell de coses. Des de l'estiu d'enguany, directament amb el ministre, la problemàtica del Llatzaret l'hem seguida fil per randa. La decisió del conseller en el seu moment, nosaltres no la discutirem. Però en qualsevol cas, jo li puc assegurar que hem parlat a qualsevol nivell dins el ministeri i em consta de la carta del Sr. Flaquer, però d'aquest conseller bastant més que del Sr. Matas quan era ministre.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Buils.

I.2) Pregunta RGE núm. 929/08, de l'Hble. Diputat Sr. José María Rodríguez i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a seguretat ciutadana.

La següent pregunta la formula el Sr. José María Rodríguez i Barberá del Grup Parlamentari Popular. Sr. Rodríguez, té la paraula.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, como sabe usted y conocemos todos, la seguridad es uno de los problemas que más preocupa a los ciudadanos de España y de Baleares. Yo quería preguntarle si ya conoce usted la cifra de criminalidad del año pasado en España, o si ya tiene usted preparada para la edición y sabe las cifras de la actuación de la policía local en Baleares, año 2006, que siempre ayuda para tomar medidas para mejorar la seguridad.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Rodríguez. Sra. Leciñena, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'INTERIOR (María Ángeles Leciñena i Esteban):

Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. No solamente para los ciudadanos, sino también para el Govern y para esta consellera la seguridad ciudadana es un tema importante. De hecho, por eso desde el primer día se está trabajando en lo que se refiere a todo el tema de coordinación policial y a todo el tema de formación de los policías locales, en los que tenemos competencias, también en desarrollar la policía autonómica, según lo que establece nuestro propio Estatuto de Autonomía. En un sentido mucho más amplio se está trabajando, esto también es seguridad ciudadana, desde la Dirección General de Emergencias, en todo lo que es la prevención y la planificación.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Leciñena. Sr. Rodríguez, té la paraula.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Gracias, Sra. Presidenta. No me he explicado bien, Sra. Consellera. Yo le he preguntado si ya conocía usted los índices de criminalidad en España y en Baleares del último año. Del anterior, del 2006, tenemos que Baleares encabezaba el ranking de comunidades autónomas con más criminalidad, con un 78,8 por 1.000. Es decir, 28 puntos por encima de la media nacional. Sabíamos también, a través del informe que se hacía cada año de la policía local, las actuaciones de la policía local que venían a enriquecer estas estadísticas.

Yo le he preguntado a usted si ya conocía las estadísticas del ministerio, o si tenía usted las cifras de Baleares. A partir de aquí, ver si crecemos o disminuimos en seguridad. Es preocupante, como le he dicho anteriormente, y mire usted, solamente para darle unos cuantos datos. El día 28 de febrero, un hombre hiere a un policía en los juzgados. El día 9 de febrero, un atracador con una pistola simulada asalta un banco y una peluquería en Palma. El día 9 de febrero, dos jóvenes matan a un turista con tres puñaladas. El día 11 de febrero, la policía interviene en dos peleas con cuchillos en pocas horas en Palma. Hace un mes o dos, hay un muerto en la calle Blanquerna.

Es decir, no es la seguridad que queremos y no es la seguridad que queremos porque entendemos que la policía y la Guardia Civil en Baleares no tienen (...), solamente nos anuncian cuando vienen policías, se callan y ocultan que son policías del colegio, de la academia, que no tienen experiencia. Pero al año siguiente, cuando tienen experiencia se va otra vez, porque están peor remunerados que en la península o en Canarias. Nos ocultan los que se van, no nos dicen las vacantes que hay y sin policía y la Guardia Civil es normal que lleguen pateras y no se controlen, es normal que haya más delincuencia, es normal que sean sobreseguidas 78 de cada 100 denuncias que se ponen en los juzgados, porque no hay investigación.

Yo, Sra. Consellera, le pido si ha hablado con su homólogo en el ministerio, si ha hablado con el Delegado del Gobierno, si ha hecho usted algo para paliar esto que padecemos en Baleares y que creíamos que un Gobierno en sintonía con el de Madrid sería más fácil. Por lo tanto Sra. Consellera, yo le invito a que publica la memoria de la policía local del año 2007, como venía haciéndose, y le invito que cuando tenga los datos del 2007, poder discutirlos para ver qué medidas podemos tomar para mejorar la seguridad en nuestra comunidad autónoma.

Gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Sra. Leciñena, té la paraula.

LA SRA. CONSELLER D'INTERIOR (María Ángeles Leciñena i Esteban):

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Rodríguez, yo aquí hablo de mis competencias. Lo que no puede ser es que vengamos a establecer aquí un debate que a usted no le ha interesado tener donde toca, si quiere hablar de las competencias del Gobierno central, hágalo donde toca.

Esas memorias de la policía local se van a seguir haciendo. No ha habido ninguna línea que usted haya dejado abierta que no se siga adelante. No se preocupe por esto, si usted hacía las cosas correctas, yo las haré mejor porque las estoy aumentado respecto a lo que hacía usted.

Respecto a los índices de criminalidad. Yo tengo que decir que en estos 4 años, ya digo que no quiero hacer un debate donde no toca, en estos 4 años la seguridad ciudadana ha mejorado y ha mejorada porque se han puesto más recursos policiales, se ha invertido en infraestructuras y se ha invertido en seguridad ciudadana. Compare las cifras de los (...) del Sr. Aznar, con Rajoy como ministro de Interior y con Rajoy como Vicepresidente. Lo que pasa es que claro, en aquellos tiempos ¿saben lo qué decía el Sr. Aznar? El que quiera seguridad que se la pague de su bolsillo.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

I.3) Pregunta RGE núm. 930/08, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a manca d'oncòlegs a l'illa de Menorca.

LA SRA. PRESIDENTA:

La següent pregunta la formula el Sr. Josep Gornés i Hachero del Grup Parlamentari Popular. Sr. Gornés, té la paraula.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sra. Presidenta. La pregunta ve formulada literalment, quines són les mesures que pensa adoptar la Conselleria de Salut per tal d'evitar que l'illa de Menorca quedi sense oncòlegs? Aquesta pregunta, com dic, fa referència a una especialitat concreta. Però a tenor de les informacions que van sortint les darreres setmanes en els mitjans de comunicació sobretot, es fa evident que la falta d'especialistes a Menorca comença a ser preocupant. Es podria ampliar aquesta falta d'especialistes a cardiólegs, neuròlegs, pediatres, endocrins, radiòlegs, etcètera.

Jo supòs que vostè em contestarà aquesta pregunta que ha anunciat una convocatòria de 2.500 places per als professionals interins, ja veurem com acaba aquesta iniciativa. O que en el darrer any concretament s'han incorporat 29 especialistes, la majoria dels quals gràcies a les gestions de l'anterior Govern, com vostè sap. Sense que açò li vulgui llevar el mèrit que vostè pugui tenir en aquest sentit.

Per tant, jo li vull traslladar mitjançant aquesta pregunta la preocupació que la societat menorquina té en aquest sentit. Què pensa fer vostè per suplir concretament la falta d'oncòlegs a la nostra illa? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Gornés. Sr. Thomàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputada, en aquest moment no existeix el perill que vostè diu, que l'illa de Menorca es quedi sense oncòlegs, cosa que sí va passar durant l'anterior legislatura, allà on durant 6 mesos l'illa de Menorca no va tenir cap oncòleg. A Menorca en aquests moments hi ha 3 oncòlegs, que són els mateixos que vostès varen deixar el darrer mes.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Thomàs. Sr. Gornés, vol fer ús de la paraula?

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Sr. Conseller, vostè ens ha ofert avui una resposta decebedora, nosaltres hem quedat realment decebuts de la seva resposta, com varen quedar també decebudes les persones que es varen reunir amb vostè fa pocs dies, com diu avui també un mitjà de comunicació.

Jo crec, Sr. Conseller, que s'han d'adoptar les mesures pertinents perquè les illes, Menorca en aquest cas, siguin un destí atractiu per als professionals. Tenim un hospital nou, amb el millor equipament, però açò no basta sembla ser per ocupar totes les places que falten. Nosaltres entenem que si no s'actua de manera decidida, en els propers anys, en els propers mesos la situació es pot agreujar. La competència amb altres comunitats autònomes és molt gran, només a Madrid en els propers mesos s'obriran 8 nous hospitals, com vostè sap i açò suposarà un moviment de professionals cap aquesta comunitat autònoma molt gran. Nosaltres entenem que en aquests mesos que vostè ha gestionat la Conselleria de Salut ha fet poca cosa per tal de promoure els incentius cap els professionals metges que quedin d'una forma estable a l'illa de Menorca, també afecta a altres illes.

Per tant, nosaltres l'encoratgem perquè actui, perquè prengui decisions, perquè faci que aquesta preocupació palpable que està arrelada als malalts de la nostra illa, es puguin cobrir les expectatives que els malalts i els afectats puguin tenir...

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Gornés. Sr. Thomàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, en aquest moment hi ha 3 oncòlegs, com ja li he dit. A l'anterior legislatura hi va haver problemes en aquesta especialitat en concret durant 6 mesos. Hi ha hagut una baixa d'un oncòleg que nosaltres hem pogut solucionar en una setmana. I deixi'm que li mostri la meua preocupació per aquesta estratègia de cercar alarmisme, desprestigi de la sanitat pública i de faltar també a la veritat. Tal vegada és que tenen mala consciència. Vostès a l'anterior legislatura hi va haver un caramull de problemes que nosaltres hem heretat, no hem creat, hem heretat. I evidentment hem d'intentar cercar solucions.

No hem trobat cap pla de planificació en recursos humans. És veritat que el món de l'oferta i la demanda dels metges cada vegada és més complicada. Però no hem trobat cap previsió. Vull recordar que vostès varen patir problemes greus en determinades especialitats, com és oncologia a Menorca i nosaltres no hi vàrem fer sang. Fins i tot el Sr. Gascón va dir que sabia que ho estaven intentant solucionar.

Vostè diu que els metges se'n van. Miri a Menorca, des de l'1 de gener del 2007 hi ha 12 metges que han sortit fora de l'illa, però n'han vingut 30. Això és la veritat, la veritat que consta en el Servei de Salut, no a un mitjà de comunicació. Nosaltres estam treballant per intentar millorar en número i en qualitat. Però la veritat és que se n'han anat 12 i n'han vingut 30. Nosaltres el que volem és que vostès no creïn ni desconfiança ni inseguretat en els pacients, que és el que estan arribant a aconseguir. D'aquesta manera fan mal als professionals i als ciutadans.

Vostè diu que fidelitzem, que posem incentius. Això no és el que varen fer la legislatura passada, ni varen posar plus ni varen posar incentius. És més, vostès deien que posar plus era un "atractiu, però no era garantia de res". Els metges no només es mouen per doblers, es mouen per projectes professionals i per qüestions personals. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Thomàs.

I.4) Pregunta RGE núm. 931/08, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a equiparació salarial entre els funcionaris de Justícia a la nostra comunitat autònoma amb la resta de funcionaris d'altres comunitats autònomes.

La següent pregunta la formula el Sr. Joan Flaquer, relatiu a funcionaris d'altres comunitats autònomes. Sr. Flaquer, té la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. La setmana passada el món de la justícia aquí i a la resta del nostre país va venir caracteritzat per una situació conflictiva de reivindicacions i de vagues molt secundades allà es reclamava i es segueix reclamant una equiparació quant a retribucions

salerials per part dels funcionaris de justícia, que en aquests moments encara depenen de l'Estat, respecte d'aquells funcionaris de justícia que han estat transferits a les distintes comunitats autònomes.

En aquest sentit, voldríem conèixer quina és l'opinió del Govern respecte aquestes reivindicacions, sobretot en un moment en què estam en ple procés de transferència de les competències de justícia.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Flaquer. Sr. Moragues, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Flaquer, el Govern pensa seguir negociant el millor traspàs possible de les transferències, d'acord amb la normativa vigent, la metodologia establerta pel Consell de Política Fiscal i Financera i tenint en compte i defensant sempre la millora de les retribucions dels funcionaris de justícia.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Moragues. Sr. Flaquer, té la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. No faltaria més que el Govern no treballi per aconseguir una bona transferència en matèria de justícia en aquesta comunitat autònoma! En aquest sentit ens preocupen enormement les seves primeres passes com a responsable d'aquestes competències de negociació de traspàs entre Estat i comunitat autònoma. Hi havia uns informes que no venien del Govern del Partit Popular, sinó del col·lectiu del món de l'administració de justícia que parlaven de 80 milions d'euros i vostès pareixia en primera instància que es conformaven amb una valoració que els feia el Ministeri de Justícia, amb uns 50 milions d'euros. Per tant, aquestes primeres notícies a nosaltres Sr. Conseller, li he de reconèixer que ens varen preocupar seriosament. No dubt que vostè està treballant per aconseguir una millor transferència.

Permeti'm però que dubti de la voluntat de Madrid. Vostès han coincidit amb aquest Govern "amic" del Sr. Rodríguez Zapatero i no hem estat capaços d'aconseguir una valoració millor d'aquestes competències, ni hem estat capaços tampoc que es produís el traspàs efectiu a data de dia 1 de gener d'enguany, any 2008. Permeti'm que li digui també per acabar, que vostè no s'ha compromès a res aquí davant aquest col·lectiu que jo li he esmentat al principi.

La pregunta, Sr. Conseller, és molt senzilla, els funcionaris i el personal de l'administració de justícia de les Illes Balears reivindiquen justament, segons el nostre punt de vista, que han de poder ser equiparats en el seu salari a allò que estan cobrant altres funcionaris de l'administració de justícia de territoris allà on ja s'ha transferit aquesta competència. La pregunta és molt senzilla i em basta que digui sí o no. Estaran disposats vostès a equiparar aquestes retribucions salerials, sí o no?

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Flaquer. Sr. Moragues, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc voldria fer vots perquè la reunió que avui es produeix en el Ministeri de Justícia amb els representants dels col·lectius sindicals de funcionaris arribin a una solució satisfactòria que permeti regularitzar quan abans la situació de la justícia i els serveis de justícia a la nostra comunitat.

En segon lloc li he de recordar, Sr. Flaquer, que és l'Estat qui té les competències exclusives en matèria de justícia i açò posa una dificultat infranquejable fins aquest moment perquè nosaltres puguem intervenir. Per tant, açò també ha de quedar clar.

En tercer lloc li vull dir, perquè també quedi clar, que el Govern no acceptarà una transferència si no ve ben dotada. Per tant, si no és satisfactòriament ben dotada per part del Ministeri de Justícia, aquest Govern no acceptarà una transferència que no és fàcil. Vostès varen estar 4 anys negociant aquesta transferència i no varen aconseguir cap avanç. Efectivament, va aparèixer un bon document sobre un model ideal de justícia que no té res a veure en la negociació de la transferència. Vostès saben molt bé que les transferències s'han de negociar d'acord amb els costos efectius, perquè és el que diu la norma.

Per tant, tot allò que la comunitat autònoma, aquesta o qualsevol altra, vulguin fer amb les competències, una vegada siguin seves, és una qüestió de les comunitats autònomes. Ningú pot pretendre, ni tan sols vostès, que es donin 80 milions d'euros cada any per una competència que la valoració real, els costos no s'hi assemblen. És cert que aquesta competència per a nosaltres té una dificultat especial i per açò hem plantejat una negociació d'una manera distinta, tot el tema de mancances en les infraestructures de justícia.

Per tant, nosaltres hem canviat la metodologia de negociació que varen obrir vostès. Per una banda estam discutint què passa amb els costos efectius de la transferència. I per altra banda estam obrint una negociació per a inversions en infraestructures. Per tant, l'única possibilitat que hi ha en aquests moments que la comunitat autònoma, aquest Govern, accepti aquesta transferència és que ens facin el mateix que el Govern del PP va fer quan discutíem les competències de

sanitat. Si efectivament, ens fan el xantatge que varen fer en aquell moment, acceptam aquestes transferències de justícia amb les valoracions que se'ns donen o quedam exclosos del sistema de finançament, ho haurem d'acceptar. Esperam que açò no succeeixi aquesta vegada.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(*Alguns aplaudiments*)

I.5) Pregunta RGE núm. 933/08, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a consens en relació amb el decret que regula els centres d'educació infantil de 0 a 3 anys que actualment prepara el Govern.

LA SRA. PRESIDENTA:

La següent pregunta la formula el Sr. Francesc Fiol i Amengual. Sr. Fiol, té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera d'Educació i Cultura, és sabut en els ambients educatius que en aquests moments s'està tramitant una versió nova del Decret d'educació infantil de 0-3 anys. Aquest és un tema que preocupa molt l'opinió pública general, estic segur, però molt especialment el sector.

Faré dos cèntims d'història perquè no puc fer-ne més. El Govern va trobar un decret que ja estava en el Consell Escolar i que era fruit d'un gran consens amb el sector. Les meves notícies són que lluny d'utilitzar aquell decret que ja era en el Consell Escolar, vostès han introduït un seguit de modificacions molt rellevant i que aquesta és una qüestió que no és pacífica en aquest moment, independentment com vostè sap hem demanat la seva compareixença en comissió perquè ens expliqui no només aquest aspecte, sinó tot el tema en els municipis, les famoses places, etcètera.

Però avui li deman més concretament si totes aquestes reformes, en les quals vostès estan arribant a conclusions molt clares, són fruit d'un consens amb el sector, o s'estan prenent només des de la conselleria, sense escoltar o sense atendre les demandes del sector.

Aquesta és la pregunta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Fiol. Sra. Galmés, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bàrbara Galmés i Chicón):

Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Fiol, li puc dir que entenc que de moment aquest avantprojecte de decret, que contempla molts d'aspectes que tenia l'esborrany que vostè va deixar preparat, només hem afegit un seguit d'articles, suggerits per diversos membres del consell escolar, compta amb

l'informe favorable del Consell Escolar, per una gran majoria, 19 vots a favor i 2 en contra.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Galmés. Sr. Fiol vol fer ús de la paraula? Té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Es veu que no m'he explicat bé, o que no m'escoltava, o que no vol contestar el que li deman. Jo no li deman si el Consell Escolar dóna suport a aquest decret, em pareix molt que li doni suport amb molts de vots a favor. Li deman si vostè ha parlat amb el sector i totes aquestes modificacions. Com per exemple, modificar l'espai requerit per a les aules. Per exemple no parlar del personal no educatiu i com tothom sap és ben necessari a les escoles allà on s'atén a alumnes de 0-3 anys. Llevar això del decret, vostès ho han llevat, li deman si això és fruit d'un acord amb el sector, no el Consell Escolar, que es dedica a gestionar aquest tipus d'instal·lacions, aquest tipus d'institucions i que naturalment han de ser escoltat, perquè la llei exigeix que sigui escoltat.

Vostès han introduït un seguit de modificacions que jo dubt molt que estiguin consensuades. Li deman si estan consensuades o no i si no hi estan, fa comptes obrir un diàleg respecte aquesta qüestió, fa comptes modificar algun dels aspectes més criticats, almanco en aquest moment ja han sortit informacions en aquest sentit. O si això serà un *trágala*, amb tots els meus respectes, un *trágala* al sector. Aquesta és la pregunta clara. Vostè em pot parlar del Consell Escolar, però jo no li he demanat res del Consell Escolar. Li he demanat una altra qüestió distinta. Vostè ara podrà tornar contestar i jo ja no tindrè rèplica per dir algunes coses que volia dir. Però clar, si la tàctica és a la primera intervenció mai contestar la pregunta, estam en un Parlament molt especial. Però a la compareixença ja tendrem ocasió de parlar-ne tot el temps que faci falta.

Moltes gràcies.

(*Aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Galmés, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bàrbara Galmés i Chicón):

Sra. Presidenta. Sr. Fiol, efectivament, a la compareixença que vaig demanar jo personalment per explicar-ho. No sé qui ho va fer abans, vostè o jo. Però tenc molt clar que és un tema molt important i molt llarg per explicar.

Li he de dir i li contestaré a la seva pregunta exactament, vostè hauria d'informar-se fins el darrer minut. Tots aquells sectors que han mostrat certa reticència ens hem reunit amb ells, en concret m'imagin que està parlant de la PIME i divendres passat amb la Direcció General de Planificació i Centres, amb el director del Pla d'escoletes es va reunir, ens hem ofert a donar tota l'ajuda perquè els centres es puguin autoritzar i estam parlant d'autoritzar centres... Hi haurà més reunions abans de publicar-se el decret, no es preocupi, no volem tancar escoletes i vull aprofitar per dir-ho. No tancarem escoletes i per primera vegada els nostres nins estaran atesos amb garanties de seguretat i d'una forma regulada.

Gràcies.

(Remor de veus i petit aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Galmés.

La següent pregunta la formula...

(Continua la remor de veus)

Senyors del Partit Popular, per favor!

I.6) Pregunta RGE núm. 935/08, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a atenció a la dependència.

La següent pregunta la formula el Sr. Gabriel Barceló i Milta. Sr. Barceló, té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. És evident que aquesta legislatura, ja començada, ha de ser una legislatura en què les polítiques de les persones ha de tenir una importància i una rellevància especial. Crec que en això coincidirem tots. Per tant, ens interessaria saber, dins aquesta política per a les persones, com farà les inversions, el Govern de les Illes Balears, dels doblers destinats a l'atenció a la dependència.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Barceló. Sra. Santiago, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Sra. Presidenta. Bon dia a tots i a totes, podem diferenciar dos grans pressupostos en el tema de dependència o el cost ordinari, que va dirigit sobretot a temes de pagaments de places residencials, a centres de dia i a ajudes econòmiques individuals. Per a això tenim una partida de pràcticament 25 milions d'euros en els pressupostos que es varen aprovar a la Cambra i després hi ha un projecte d'inversió, un pressupost d'inversió, de 52 milions, 26 procedents de l'Estat i 26 procedents de la comunitat autònoma per als anys 2008, 2009 i 2010. Amb aquests 52 milions que van dirigits a inversions en temes de dependència hi ha tres criteris per part d'aquest

govern. Un és dedicar 10 milions a reformes, sobretot a residències que tinguin més de 25 anys, i els altres 42 a temes de noves inversions. Aquest seria un primer criteri.

El segon criteri: el territori, compensar una mica Menorca. És a dir, no dirigir-nos només pel criteri poblacional, sinó que també volem compensar Menorca perquè durant la legislatura anterior no va tenir una inversió suficient en relació amb les altres illes. La cosa quedaria un mica en 41 a Mallorca, 6 a Menorca, 4 a Eivissa i 1 a Formentera.

Finalment, la inversió seria en tipologies, que seria el tercer criteri, prioritzaríem centres d'estades diürnes, centres nocturns, que seria la primera vegada que la nostra comunitat autònoma s'hi dedicàs, i una nova residència al municipi de Palma perquè poblacionalment i amb altres indicadors de planificació és la que està més descompensada.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. Vol fer ús de la paraula? No.

I.7) Pregunta RGE núm. 936/08, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a finançament de les comunitats autònomes.

Passam a la següent pregunta, que és la número 7, la formula el Sr. Joan Boned i Roig. Sr. Boned té la paraula.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. Darrerament estam sentint moltes declaracions, al nostre grup li agradaria conèixer quina és l'opinió que té el conseller d'Hisenda d'aquest govern sobres unes declaracions del Sr. Pizarro, número dos de la candidatura del Partit Popular per Madrid, referides al tema de finançament de les comunitats autònomes, que va dir que per a aquest finançament no s'havia de tenir en compte la població?

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Boned. Sr. Manera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Carles Manera i Erbina):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, les opinions que vostè esmenta em suggereixen o ignorància o prepotència. La prepotència, coneixent la trajectòria del Sr. Pizarro, no em sorprèn; la ignorància, sí.

En el tema del model de finançament -i permeti'm que faci una petita digressió-, en tots els temes de finançament autonòmic, hi ha molts d'indicadors que es posen damunt la taula per treballar aquestes qüestions: població flotant, nivell de renda, etc., però n'hi ha un que és irrefutable, que és irrefutable, que és la població, l'evolució demogràfica. I en el cas de les Illes Balears, com en el cas d'altres comunitats autònomes, ens trobam en concret amb un increment poblacional de l'ordre del

24% entre el 2001 i el 2008 que fa molt difícil la situació del nostre finançament.

El finançament autonòmic descansa sobre un document de l'any 2002, que contempla la població de l'any 1999 i encara és un document vigent. El model actual de finançament del 2008 contempla una població de 780.000 persones quan som 1.030.000. Només la revisió demogràfica, només aplicant el que el Sr. Pizarro diu que no s'ha d'aplicar, només aquesta aplicació, representaria un increment sensible important a la comunitat autònoma.

Hi ha un altre factor que a mi m'agradaria també comentar-los. És que serà divertit veure com el Sr. Pizarro explica això mateix a la comunitat de Madrid o a la comunitat de València, governades pel PP, i que han experimentat creixements demogràfics de l'ordre del 15% en els darrers vuit anys. Serà interessant saber com es justifica aquesta qüestió i de quina manera es pot aplicar el model de finançament que pensa fer el Partit Popular, que sembla que no tindrà en consideració el tema demogràfic.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Manera. Sr. Boned, té la paraula.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, vostè ha parlat d'ignorància i prepotència, jo crec que la ignorància porta moltes vegades a ser prepotent.

(Petit aldarull a la sala)

El que ignora el Sr. Pizarro és...

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Ara que han acabat els aplaudiments, pot continuar i no li comptarem el temps.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies senyors diputats i senyores diputades.

Parlàvem d'ignorància, el Sr. Pizarro ignora que a la passada legislatura, governant el Partit Popular en aquesta comunitat autònoma, en aquest parlament es va crear una comissió no permanent per estudiar determinades qüestions de finançament. Ho recorden, vostès? Segur que sí. Una de les conclusions que es va treure va ser que un element fonamental a tenir en compte era precisament el criteri de població. Potser el Sr. Pizarro no tan sols haurà de donar explicacions a Madrid i a altres comunitats, sinó que també haurà d'explicar als

diputats del Partit Popular què passa amb aquesta conclusió seva.

Però si bé potser no està d'acord en aquestes qüestions el nou fixatge estrella amb el Partit Popular d'aquestes illes, sí que hi està en altres qüestions perquè és un fixatge que fa alguns anys, en una entrevista on parlava d'impostos, deia que segurament per reduir els impostos s'hauria de reduir dràsticament la despesa pública i, és clar, s'hauria de veure quin tipus de seguretat social, de transport, d'hospitals o de prestacions ens podem pagar i replantejar-nos si aquests serveis i aquestes qüestions no estarien millor gestionades pel sector privat o per l'empresa privada. Aquest és el futur que ens espera. Per què hem de millorar el finançament de la comunitat autònoma si es poden privatitzar àrees de gestió i serveis?

El Sr. Pizarro i el Partit Popular, en el futur, són realment un perill per a aquesta comunitat autònoma.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Sra. Presidenta. És per constatar en aquesta cambra que aquest hauria de ser un tràmit de control al Govern i no al Sr. Pizarro. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

La següent pregunta la formula el Sr. Miquel Àngel Coll.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Carles Manera i Erbina):

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors del Partit Popular, per favor. Deixin parlar al conseller, Sr. Manera. Sr. Manera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Carles Manera i Erbina):

Ningú no està fent cap mena d'examen al Sr. Pizarro, ningú no li està fent un examen. El que passa és que les opinions d'un candidat que pot ser ministre d'Economia si guanya el Partit Popular i que llança una sèrie de, diguem-ne, argumentacions que afecten el finançament de la comunitat autònoma, que afecta tot el model de finançament en general, la nova LOFCA i de manera particular la comunitat autònoma on el vector demogràfic és crucial -repetesc-, on el vector demogràfic és crucial, és evident que preocupa, i tant que preocupa! Al Govern li preocupa molt que això pugui ser el factor determinant a l'hora de fixar un model de finançament nou. És evident, si no es té en compte aquest element, malament raí! És

a dir, ho tendrem molt difícil a nivell de finançament autonòmic, és per això aquest tema de focalitzar la qüestió amb aquesta història.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Manera.

(Remor de veus)

I.8) Pregunta RGE núm. 937/08, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Coll i Canyelles, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a sentència del Tribunal Constitucional.

Si els sembla bé, continuarem amb les preguntes i la número 8 és la que formula el Sr. Miquel Àngel Coll i Canyelles. Sr. Flaquer, per favor.

Sr. Coll, quan el deixin comenci a fer ús de la paraula.

EL SR. COLL I CANYELLES:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Santiago, bon dia, el mes de juny de 2007 el Partit Popular va presentar un recurs d'inconstitucionalitat contra la disposició de la Llei d'igualtat, referent a la paritat de les llistes electorals, que estableix un percentatge de participació mínima del 40% de cada sexe a les llistes electorals exceptuant-ne els municipis menors de 5.000 habitants. Voldria saber quines conseqüències creu que tindrà la recent sentència -tot s'ha de dir, per golejada- del Tribunal Constitucional rebutjant aquest recurs.

Gràcies.

LA SR. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Coll. Sra. Santiago, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ (Josefina Santiago Rodríguez):

Gràcies, presidenta. Efectivament, pens que és una bona notícia per totes les polítiques d'igualtat entre homes i dones. Sobre el tema del rebuig d'aquesta proposta del Tribunal Constitucional pens que hi ha un tema que és cabdal i que pot ser aplicat a altres mesures.

Per primera vegada hi ha una sentència que diu que la discriminació positiva no ha de ser exclusivament aplicada a temes de serveis socials, com venia passant fins ara en temes de dones o en temes d'altres col·lectius, sinó que també pot ser aplicada en temes de caràcter polític, econòmic... Això és important perquè és una passa més cap a les polítiques d'igualtat entre homes i dones. Hi ha legislació potent en el conjunt de l'Estat perquè, efectivament, aquestes polítiques siguin cada vegada més igualitàries, també hi ha l'esforç que han fet les dones on hi ha una preparació perquè aquestes dones puguin assumir responsabilitats, però, efectivament, si no anam més enllà per tal que les dones puguin assumir responsabilitat

de poder en política, en economia, en empresarials, etc., difícilment aquestes mesures es podrien aplicar.

Per tant, pens que és molt positiu en aquest sentit la discriminació positiva no només en el sector social, sinó també en el sector polític i en el sector econòmic i empresarial, tal com assenyalava la sentència, és la valoració el Tribunal Constitucional fa d'aquest tema.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Santiago. Vol fer ús el Sr. Coll de la paraula? Sr. Coll, té la paraula.

EL SR. COLL I CANYELLES:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. "És una fórmula d'equilibri entre ambdós sexes i no suposa un tractament peyoratiu. A l'àmbit polític homes i dones són formalment iguals, però la dona ha estat sempre materialment postergada. Es pretén que la igualtat existent a la societat no es desvirtui als òrgans de representació política amb la presència majoritària d'un dels dos sexes. La llei és imprescindible per a la superació d'una realitat social caracteritzada per una menor presència de la dona a la vida política".

No ho dic jo això, ni tan sols és el Partit Socialista qui afirma aquestes sentències, sinó que és el Tribunal Constitucional emparant-se en l'article 9.2 de la Constitució. És a dir, mentre tota la societat reafirma la necessitat d'aquesta llei dóna la impressió que el PP es tanca en banda i la intenta dinamitar. Això des del nostre punt de vista no és correcte, des del nostre punt de vista això és posar traves al progrés. Ho han fet amb totes les reformes civils, cada vegada que els ciutadans han tocat amb els dits nous drets socials, cada vegada que un ciutadà ha tengut l'oportunitat de ser una mica més ciutadà ho han intentat impedir.

Sra. Consellera, estarà d'acord amb mi que no es pot fer demagògia en aquest tema perquè és un tema delicat.

Estam un poquet alterats, avui hi ha sistemes per posar-se tranquils.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Llinàs, no té vostè la paraula, tranquil·la.

EL SR. COLL I CANYELLES:

Fer demagògia és parlar de Garachico i de la seva llista de setze dones, això és fer demagògia perquè no respon en absolut a aquesta mesura. Això és demagògia.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

Això demostra que, realment, no hem entès res d'aquesta llei d'igualtat, perquè això no és llei d'igualtat. La realitat és que hem aconseguit més drets per a la dona i la realitat és que de cada vegada estam més a prop de la participació del 40% de dones a la vida política en aquest estat. Avui, gràcies al PP, les dones tornen a estar d'enhonorabona, tornen a estar d'enhonorabona. Han combat un nou obstacle en el seu difícil camí cap a la igualtat.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 938/08, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Carretero i Niembro, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a renda bàsica de lloguer.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. La següent pregunta, que és la RGE núm. 938/08, la formula el Sr. Josep Carretero i Niembro. Sr. Carretero, té la paraula.

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, dia primer de gener d'aquest any 2008 va entrar en vigor la Renda bàsica d'emancipació. Es tracta d'una sèrie d'ajudes que dóna el Govern central als joves de 22 a 30 anys que tinguin contracte laboral o siguin autònoms i que tinguin unes rendes inferiors als 22.000 euros per tal d'ajudar-los a la seva emancipació, independència i a un millor desenvolupament del seu projecte vital. Són 210 euros mensuals durant quatre anys més un préstec de 600 euros per a la fiança i, en el cas que necessitin avals, 120 euros més per a la seva tramitació. És a dir, un jove es pot estalviar fins a 930 euros el primer mes, que és quan els joves tenen més dificultats per accedir a aquests tipus de contractes, i tenir un habitatge propi.

Ja que el Govern autonòmic té la competència de gestionar o tramitar aquestes ajudes, Sr. Conseller, li demanam, quantes persones s'han interessat per la Renda bàsica d'emancipació a la nostra comunitat durant aquest escàs primer mes i mig de vigor?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Carretero. Per part del Govern té, el Sr. Carbonero, la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES (Jaume Carbonero i Malberti):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. Carretero, les dades que jo tenc estan referides al mes de gener, és a dir, que li donaré dades d'un mes complet, el mes de gener. Li puc dir que s'han interessat de manera personal, és a dir, visites realitzades a les oficines de Finestreta única que gestiona la Renda bàsica d'emancipació, 6.679 persones i hi ha hagut 2.971 cridades telefòniques de joves que s'interessaven per aquestes ajudes. D'aquestes sol·licituds n'hi ha hagudes registrades, per tant, reconegudes, 698.

Voldria fer dues consideracions en relació amb això. La primera és que 6.500 visites i 3.000 cridades telefòniques són gaire bé 10.000 joves que en un mes s'han interessat per aquests tipus d'ajudes. És una xifra molt elevada, que demostra, de manera molt clara, la gran necessitat que hi ha entre un segment de població castigat pel mercat de l'habitatge d'assolir un habitatge digne, 10.000 persones que sol·liciten ajudes en un mes a la comunitat autònoma.

En segon lloc, una xifra comparativa quant a les sol·licituds ja acceptades, és a dir, registrades, que hem dit que eren, pràcticament, 700, miri, hi havia fins ara ajudes per a lloguer, eren les ajudes que s'anomenaven del 40%, aquestes fluctuaven durant l'any sobre 400 ajudes anuals. El 2007 aquestes ajudes varen passar a ser 546, hi va haver un increment important en els darrers mesos. És a dir, 546 ajudes de les que existien abans -que continuen existint, no s'han llevat, aquestes continuen existint, les del 40%- , les hem de comparar amb les pràcticament 700 ajudes reconegudes en un mes. En un mes, és a dir, comparam 546 reconegudes en un any amb 700 reconegudes en un mes, a més a més de les ja existien.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Carbonero. Vol l'autor de la pregunta fer ús de la paraula? Té la paraula el Sr. Carretero.

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, les dades crec que són impressionants, reflecteixen un gran èxit d'aquesta mesura. El nostre grup socialista valora aquesta iniciativa del Govern central com a molt positiva perquè ajudarà, d'una manera decisiva, molts de joves d'aquesta comunitat i de tot el nostre país a gaudir d'un habitatge amb la qual cosa assoliran una major independència i se'ls facilitarà desenvolupar el seu projecte vital.

També volia fer referència al fet que és un iniciativa molt positiva en el sentit que posarà en el mercat del lloguer molts d'habitatges que en aquests moments estan buits ja que els propietaris tendran, també, majors garanties de cobrar i de tenir la seva propietat en bon estat.

En definitiva, consideram que la Renda bàsica d' emancipació sí que és un bon exemple de polítiques actives a favor de l' accés a l' habitatge, que dona una resposta efectiva a molts dels problemes que tenen els joves per accedir a un habitatge. Per això, volem felicitar el Govern central i volem instar el seu govern autonòmic a gestionar d' una manera efectiva aquestes peticions perquè puguin gaudir els joves, com més prest millor, d' aquesta sèrie d' ajudes.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Carretero. Vol fer ús de la paraula, Sr. Carbonero? No.

I.10) Pregunta RGE núm. 964/08, de l' Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a homologació del títol superior de turisme.

Passam, doncs, a la següent pregunta, RGE núm. 964/08, que formula la Sra. Esperança Marí Mayans. Sra. Marí, té la paraula.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Galmés, consellera d' Educació, a tota la gent que va cursar o que ha anat cursant els estudis de turisme, els estudis superiors de turisme, se' ls va prometre al llarg del temps que aquests estudis s' homologarien a una llicenciatura. M' agradaria saber, si ens ho pot explicar, com està aquest tema, ateses les noves regulacions que afectaran totes les titulacions universitàries.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Marí. Sra. Galmés, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D' EDUCACIÓ I CULTURA (Bàrbara Galmés i Chicón):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Marí, efectivament el nou Reial Decret 1393/2007 elimina les titulacions de diplomata, enginyer i llicenciat i passam a graus, màsters universitaris oficials i doctors. Idò bé, resulta que les matèries impartides en el títol superior de turisme, que era un títol propi de la universitat, coincideixen en les que s' inclouen en el màster oficial de Direcció i planificació de turisme.

Per això, en la previsió que es comenci a impartir en el pròxim curs, el 2008-2009, la rectora ens ha comunicat el compromís escrit del director del màster de convalidar o fer l' equivalència de la titulació de tècnic superior de turisme amb la de direcció i planificació de Turisme. Això ho podran fer just quan s' iniciï el període de matriculació, quan comenci a oferir-se el període d' inscripció i matriculació a la vegada s' oferirà a tots els titulats superiors en turisme des de l' any 90 i busques, que el seu títol sigui reconegut com a un màster oficial.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Galmés. Vol fer ús de la paraula la diputada? No?

I.11) Pregunta RGE núm. 932/08, de l' Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a revisió del finançament de les competències transferides en matèria de joventut i lleure.

Passam a la següent pregunta, RGE núm. 932/08, la formula la Sra. Catalina Palau i Costa. Sra. Palau, té la paraula.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller d' Esports i Joventut, la setmana passada un diputat de Mallorca li va demanar pel traspass de competències en matèria de joventut al Consell de Mallorca. Vostè li va contestar que ja s' hi estava treballant, però també va mostrar molt d' interès que aquestes competències arribessin al Consell de Mallorca molt ben dotades.

Com vostè sap tant el Consell d' Eivissa com el de Menorca des del gener de l' any passat, del 2007, varen assumir ja, tenen, aquestes competències. Nosaltres ara ens demanam si vostès volen ser especialment generosos amb el Consell Insular de Mallorca i si això significa que també estan disposats a revisar a l' alça la transferència de joventut al Consell d' Eivissa i al Consell de Menorca.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Palau. Vol el Govern donar resposta? Sr. Cañellas, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D' ESPORTS I JOVENTUT (Mateu Cañellas i Martorell):

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyors consellers, Sra. Consellera. Dues parts a la contestació. En primer lloc, dir que nosaltres no volem ser especialment generosos amb Mallorca, sinó que volem ser equitatius amb totes les illes. El que vaig dir l' altre dia és que volem passar unes transferències al Consell de Mallorca que siguin el més netes possible, és a dir, no volem passar deutes, no volem passar, diguem, càrregues sobre càrregues.

En segon lloc, sí que creiem -i en esport ja s' està fent i en joventut s' està començant a fer- que els doblers han d' estar a peu de carrer. Per això, sí que volem, no tant revisar el finançament, sinó fer arribar més diners, de la manera que sigui, a cada un dels ciutadans de les illes, equitativament, visquin on visquin. Llavors, si això li diu que sí, que revisarem el finançament perquè sí, que tenim la voluntat de fer arribar més doblers a cada una de les illes, a tota la gent de les illes, idò la resposta és sí.

La primera part és que no tenim un especial interès només en la illa de Mallorca perquè entenem que el Govern és el Govern de les quatre illes i no només d'una.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Cañellas. Sra. Palau, té la paraula.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, esperem que aquestes intencions que avui mostren es tradueixin en realitats perquè com comprendrà els diputats de les illes menors no estam disposats a veure com aquí, per part del Govern, es cometen greuges comparatius entre illes. No ens aniria bé veure una jugada estranya que afavorís un consell en detriment dels altres dos i si volen ser especialment generosos en Mallorca ens sembla molt bé, però, en aquest cas, també voldríem que es tinguessin en compte les altres illes que ja tenen des de fa un any les competències en joventut. Procurin que no es perdi, de cap manera, l'equilibri territorial a l'hora de repartir els recursos.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Palau. Vol fer ús, Sr. Cañellas, de la paraula? No.

I.12) Pregunta RGE núm. 939/08, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Gascón i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a oferta pública d'ocupació (OPE).

Passam a la següent pregunta, RGE núm. 939/08, que formula el diputat Sr. Miquel Gascón. Sr. Gascón, té la paraula.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, presidenta. Sr. Conseller, hem vist que han tret o pensen treure una OPE, una oferta pública de treball, a la sanitat. Llavors, en ha preocupat especialment haver sentit declaracions d'alguna persona, d'algun sindicat, que ha dit que ha de ser una OPE d'interins perquè hi ha gent que fa 15 anys que és interina, cosa que és estrictament falsa. Ens ha semblat sentir avui mateix que deien que seria una OPE d'interins quan jo, personalment, i ja no dic com a partit, jo penso que no pot ser una OPE d'interins, sinó que ha de ser una OPE a la qual pugui optar tothom i diré per què.

Per exemple, referit a Menorca, l'illa que jo més conec, hi ha un cardiòleg -com s'ha dit avui-, una plaça de cardiòleg que es va crear l'any 1986 i ho sé perquè jo era el gerent de l'àrea sanitària en aquell moment, hi ha una plaça de cardiòleg vacant, que es va crear el juny del 2002, pensem qui estava governant. El juny del 2002 es va crear la segona plaça, però no hi ha cap interí. Per tant, si fa una OPE d'interins aquesta plaça quedarà vacant perquè a Mallorca tampoc no n'hi ha. Oncòlegs, hi ha quatre places d'oncòlegs que es van crear -no s'ho perdi- el dia abans de la presa de possessió del Sr. Antich com a president,

el dia abans. Hi havia dues places i després se'n varen crear dues més, sense pressupost, evidentment, però oncòlegs a Menorca -com s'ha dit casualment avui- n'hi ha tres, però interins un. I els altres dos? El cap de servei haurà de sortir perquè no és interí, no podrà ser cap, l'altre tampoc no ho podrà ser.

Per tant, nosaltres voldríem saber de quina manera s'articularà aquesta OPE si serà d'interins o no.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Gascón. Sr. Thomàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sr. Gascón. Miri, el passat dia 7 de febrer, fa molt pocs dies, vàrem tenir ocasió d'anunciar públicament la primera oferta pública d'ocupació del Servei de Salut, per als anys 2008-2010 que, sens cap dubte, és la més important, ja no només de la Conselleria de Salut, sinó de tota la comunitat autònoma i de la Conselleria de Salut és la primera des que hi ha transferències sanitàries.

Ara, en una primera tongada 2008, surten més de 2.700 places per donar estabilitat laboral a interins i no interins perquè hi puguin optar el conjunt de ciutadans i ciutadanes que es puguin trobar en les condicions bàsiques d'aquest concurs oposició.

Dins la política del Govern el que cercam és millorar la precarietat laboral per donar estabilitat als nostres treballadors. Si nosaltres ara treim una primera oferta pública d'ocupació amb 2.700 places, això s'ha de comparar amb el que va fer el Partit Popular a l'anterior legislatura, que en quatre anys no en va treure ni una, de plaça.

O sigui, estam parlant de quatre anys, zero places; 2008, 2.700 places. I de què estam parlant?, estam parlant de donar estabilitat laboral a un caramull de professionals, estam parlant de 900, 900 infermeres, prop de 34 comares, 150 metges de família, 41 anestesistes, pediatres, oftalmòlegs, però també estam parlant de prop de 400 auxiliars d'infermeria o 400 auxiliars administratius i zeladors. D'aquesta manera a través de dues fases, una d'un concurs de trasllat, precisament per allò que vostè comentava dels interins, però perquè després hi pugui haver un concurs-oposició perquè allò que s'avalua és el que s'ha d'avaluar, que són els principis d'igualtat, mèrit i capacitat.

També jo vull ressaltar que si nosaltres feim un gran esforç convocant aquestes 2.700 places per donar estabilitat als treballadors, també això ha estat gràcies a la col·laboració amb els sindicats en aquest tema.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula el Sr. Gascón? Doncs passam a la següent pregunta.

I.13) Pregunta RGE núm. 940/08, de l'Hble. Diputat Sr. Bartomeu Vicens i Mir, del Grup Parlamentari Unió Mallorca, relativa a FITUR.

És la número 940, i la formula el diputat Sr. Bartomeu Vicens. Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. VICENS I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta. FITUR, la fira internacional de turisme que es va dur a terme a Madrid els passats dies, és sense dubte una de les grans fites i esdeveniments dins el món del turisme. Aquesta edició va tenir, creim des del Grup d'Unió Mallorca, un ressò important dins el món turístic i a més es va donar una sèrie d'innovacions respecte a la promoció concreta a la Plaça de Colón de Madrid que, per tant, feim la pregunta al conseller de Turisme, a veure quina impressió té el conseller de Turisme sobre el turisme de les Illes Balears, el futur del turisme de les Illes Balears, després d'haver participat en aquesta fira.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Vicens. Sr. Buils té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Francesc Buils i Huguet):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Vicens, la impressió a priori ha estat molt positiva, tant pel que fa referència al que ha estat l'estada dins el recinte d'IFEMA com el que ha estat l'acció promocional realitzada a la Plaça Colón.

Dins l'estand vàrem tenir un estand de més de 1.300 metres, d'alguna manera 300 metres més que a l'anterior. Jo no diria que s'estand agradàs més o menys, perquè aquestes coses dels gustos sempre són a color de cadascú. El que sí puc dir és que la gent vaig tenir la sensació que s'hi trobava còmoda. Les activitats que desenvolupàrem allà dintre varen ser moltes i molt variades tant pel que fa referència a la Conselleria de Turisme com pel que fa referència a cadascuna de les Illes. Fins i tot li diria que dins IFEMA aprofitàrem els tres dies d'obertura al públic perquè la plaça on hi havia hagut tots els professionals poguéssim tenir, a través de la Fundació Balear Sostenible, una àmplia zona infantil amb activitats d'orientació mediambiental.

I pel que fa referència a les activitats de la Plaça Colón jo crec que el ressò ha estat important, crec que d'alguna manera si ha tengut èxit aquest acte ha estat gràcies a les més de 300 persones de cadascuna de les Illes que hi varen posar alguna cosa més que la feina: hi varen posar el cor, a mostrar les Balears d'una manera molt digna. "*Colón descubre Baleares*" segurament és l'acte promocional més gran que s'ha fet dirigit al públic final, però seria injust també no dir que en aquesta línia l'anterior conselleria havia realitzat, tant a Regent Street com a Varsòvia, actes similars que nosaltres, per considerar-los adequats, hem potenciat i els hem donat un caire molt més important. I bàsicament també el que ens marcava el sector, de dirigir-nos al consumidor final, en base al nou pla de màrqueting que estam treballant en aquests moments.

En definitiva, tot i que sabem del moment interessant, per dir-ho de qualque manera, o refredat, d'alguna altra, creim que les perspectives turístiques per a enguany i sobretot pel que fa referència al mercat espanyol seran positives o almenys de caire similar al del 2007.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Buils. Vol fer ús...? Té la paraula. No?

I.14) Pregunta RGE núm. 934/08, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a "papers per a tots" com a política d'immigració.

Passam, doncs, a la següent pregunta, que és la número 934 i que formula la diputada Sra. Estaràs. Sra. Estaràs, té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. 14 de febrer de l'any 2001: el seu govern, Sr. Antich, demanà papers per a tots amb una concentració davant la Delegació de Govern; hi acudiren la consellera de Medi Ambient aleshores, el conseller de Treball i la consellera d'Assumptes Socials. 28 de febrer de l'any 2001: el seu govern es tancà amb els immigrants irregulars sol·licitant papers per a tots a les esglésies de Santa Pagesa i de l'Encarnació, la que era la seva consellera d'Assumptes Socials en aquell moment. 26 de març de l'any 2001: manifestació en què participà el seu govern amb l'eslògan "Cap persona és il·legal; papers per a tothom". 30 de març del 2001: proposició no de llei d'un dels grups que donaven i formaven part d'aquell govern sol·licitant a la Delegació de Govern en aquell moment que no tramitàs cap expedient d'expulsió perquè tots els immigrants eren regulars.

La conseqüència, Sr. President, són 70.000 persones avui irregulars a les Illes Balears. Som el segon país, després d'Estats Units, en immigració. S'ha enviat un missatge a tot el món que l'entrada il·legal al nostre país pot ser una forma vàlida per quedar i s'ha produït amb aquestes polítiques un efecte cridada que ha suposat una tragèdia humanitària amb arribada de pasteres per primera vegada a les Illes Balears, a Mallorca, a Menorca, a Eivissa.

Sr. President, ha canviat vostè de criteri entorn a la seva postura i del seu govern, com queda aquí reflectida, de papers per a tothom? Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Estaràs.

(Alguns aplaudiments)

Sr. President, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Estaràs; jo mai no he defensat papers per a tots i això crec que està ben palès, ni tampoc el meu govern; una altra cosa és que alguns membres del Govern defensassin determinades postures.

De totes formes li vull dir que sí, que estic totalment d'acord amb tota la política que s'ha duit des del govern Zapatero en matèria d'immigració, perquè crec que hi ha una gran diferència respecte de les polítiques que es duïen amb anterioritat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Antich. Sra. Estaràs, té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Queda reflectit que aquest és un govern que no té unitat de projecte perquè ni tan sols el president és capaç de defensar el seu govern. No hi ha solidaritat, i cada un dels partits conrea el seu hort, com avui hem pogut comprovar.

Gràcies al Sr. Zapatero avui a les Illes Balears hi ha 70.000 immigrants irregulars, a Espanya quasi 1 milió d'immigrants irregulars, i la immigració els únics que hem dit que sigui ordenada, que sigui regular i que sigui amb papers ha estat el Partit Popular, i que un cop que sigui aquí es faci feina de valent per la integració i fer el mateix que han fet països com Holanda, com França, com Estats Units, com Àustria, com Regne Unit o com Alemanya, que han fet contractes d'integració per poder ordenar la convivència.

Sr. Antich, no m'estranya gens que vostè en aquest tema li falti solvència i coherència. Té un govern que un trosset d'ell demana papers per a tothom, i un altre trosset demana que es tanquin els comerços de xinesos i que les escoles siguin primer per als mallorquins.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Estaràs. Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Estaràs. Jo ja me'n cuidaré, del meu govern; qui em preocupen són vostès, i em preocupen aqueixes darreres propostes que he sentit i aqueixes darreres manifestacions que he sentit sobre la immigració, com per exemple les del Sr. Cañete; em preocupen molt. Em preocupa aqueixa darrera proposta de rebaixar l'edat dels menors a nivell penal, perquè tenc por que la pròxima proposta del Partit Popular no sigui declarar l'estat d'excepció.

(Remor de veus, algunes rialles i aldarull a la sala)

Una altra cosa li vull dir..., una altra cosa li vull dir: el temps que hi va haver el Sr. Aznar en el Govern d'Espanya varen entrar 700.000 immigrants; això és el que es va trobar el Partit Socialista. I quants de doblers hi havia per a integració?, zero, en els pressuposts de l'Estat. En aquests moments hi ha un pla de 2.000 milions per a integració. Per tant aquests contractes de costums rars, perdoni'm però crec que tenen poc futur.

Li diré una cosa: els immigrants van allà on hi ha feina, i li vull recordar una cosa, li vull recordar que aquí en el 2006 el Col·legi d'Aparelladors deia que havíem tornat a anar al bum urbanístic del 99; per tant hi havia hagut un creixement d'un 40% en matèria de residencial, que aquí venien 11 milions de turistes que vostès superposaven obra pública quan l'economia privada anava totalment disparada. Qui havia de fer la feina?, l'esperit sant? No, l'havia de fer gent, l'havien de fer persones, i les persones d'aquí no bastaven. Per tant vostès, efectivament, amb les seves polítiques desmesurades han fet un efecte cridada d'empreses de fora que s'han menjat el que s'havien de menjar les d'aquí, i de treballadors que han vengut de fora. I què ens deixen?, ens deixen deute fins a l'any 2036, deute fins a l'any 2036 i molts de problemes socials. Però no es preocupi, no es preocupi que hi ha un govern per donar cara a totes aquestes situacions.

Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala i alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Antich.

II. Interpel·lació RGE núm. 388/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a situació econòmica de les Illes Balears.

I acabat el torn de preguntes passarem al segon punt de l'ordre del dia, que és la interpel·lació presentada pel Grup Parlamentari Popular. En nom del Grup Parlamentari Popular i per un temps de deu minuts té la paraula la Sra. Rosa Estaràs.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Sra. Presidenta del Parlament, Sr. President del Govern, absent, al qual pregaria que es tornàs a incorporar perquè l'hi fa l'única líder de l'oposició i crec que em mereix que el president sigui en aquest debat com jo hi som sempre que ell intervé en aquesta tribuna.

(Aplaudiments)

El meu grup parlamentari està preocupat per la situació econòmica a les Illes Balears i a la resta de l'Estat espanyol. Arrel de la crisi financera d'Estats Units, el dia 8 d'agost, va canviar la situació globalment. En el debat de l'estat de l'autonomia d'ara fa uns mesos, el mes de novembre, els vaig dir que teníem aquesta preocupació. Recordin que els digué que donassin pedals a la bicicleta, que de moment estava aturada. Estam avui a la ressaca d'uns pressuposts que hem aprovat ara fa un mes i entrant en un període electoral, i hem iniciat l'any amb un increment de preus preocupant que ha sobrepassat en principi allò que pareixia raonable, i també han augmentat els tipus d'interès amb la càrrega que això suposa per a les famílies, i han pujat considerablement les dades de l'atur.

Està clar que el 8 d'agost marca un abans i un després en la situació econòmica mundial i es també clar que vostès no en són responsables. Però hem cregut que seria bo, abans que s'iniciï el remolí electoral, poder fer un *alto en el camino* i sempre amb consens poder tenir una certa reflexió i un cert debat que no estigui contaminat pel que després és una campanya electoral.

En aquest sentit, Sr. President, absent, les famílies ho estan passant molt malament perquè veuen que el benestar i la seva qualitat de vida han minvat. L'economia és avui més feble i més vulnerable; així ho hem reconegut les institucions econòmiques internacionals, també els mateixos sindicats com l'UGT, que parlen d'una situació alarmant sobretot en atur i que pareix que serà pitjor l'any 2008. Fins i tot Eurostar fa una valoració on l'índex de confiança ha baixat 8 punts i fins i tot *La Vanguardia* a una enquesta diu que del 50% de persones que consideraven que l'economia anava bé o molt bé això ha baixat més de 20 punts, allà on més de la meitat consideren que va malament o molt malament. També el Fòrum d'Economia Mundial, l'informe, diu que des que governa el Sr. Rodríguez Zapatero la nostra competitivitat ha caigut 6 punts.

Sr. President, absent, parlem d'inflació. Tenim la pitjor dada dels darrers 12 anys, un 4,3% a nivell d'Espanya i un 4% quasi quasi a les Illes Balears. Han pujat els preus de manera important i això afecta la senalla de la compra, als productes bàsics; tots compram pa: avui el pa ha pujat més que un metre quadrat d'habitatge construït; compram llet: ha pujat més d'un

31%; compram carn: el pollastre un 40% de pujada; compram ous: prop d'un 10% de pujada; iogurts, llegums... Pensi que la inflació és l'impost més injust, és el que perjudica més les persones que tenen més dificultats; els preus han pujat una vegada i mitja més que la mitjana de la Unió Europea. Les Illes Balears superen en 8 dècimes la inflació de tot Europa i ha estat sense cap dubte la pujada més important dels darrers dotze anys, i no han pujat els salaris en la mateixa proporció.

S'està produint una erosió de l'economia familiar, hi ha menys renda disponible per gastar. Fins i tot els productes que exportam a fora han pujat més a Espanya que a la resta d'Europa, i això fa que és molt difícil ara que les nostres empreses puguin vendre els seus productes a l'exterior per aquest diferencial d'inflació. Pensi que en els països de la Unió Europea es pateix la mateixa situació internacional, però a ells els va millor que a nosaltres. Alemanya, sense anar més lluny, ha tengut el menor nivell d'atur dels darrers sis anys. També ha pujat el transport, han pujat el gas, el llum i el telèfon, res més quan ha començat l'any, i li record que la tarifa d'electricitat, perquè pugui, ha d'estar autoritzada per un decret del Govern d'Espanya, en aquest cas del Sr. Zapatero.

Han pujat també les hipoteques, molt més que l'IPC, per damunt del 10% en un any, i per a moltes des que la firmaren un 30% més. De fet un 24% de les famílies tenim, tenen una hipoteca, i una de cada set famílies han demanat pagar-ho en més temps perquè, si no, no ho podien afrontar. Poc més o menys la pujada de la hipoteca suposa 150 euros més cada més que les famílies han de pagar.

Gràcies, Sr. President, per la incorporació en aquest debat.

Pensi a més que tot això a l'illa de Mallorca hi ha hagut una pujada del fons d'un 26%, que ningú no s'ho explica perquè havia promès just al contrari, i a la ciutat de Palma han pujat les contribucions un 6,2%, l'aparcament un 23% més i l'ORA un 16%.

A més avui tornam a parlar d'atur. L'atur també va malament: hi ha més de 50.000 persones a les Illes Balears que estan aturades, que arriben a ca seva i es converteix en un drama familiar perquè demà no tenen feina. L'atur torna a ser un greu problema. Espanya és el país de la Unió Europea que més atur té, i el segueix simplement Eslovàquia. A les Illes Balears hem tengut el major augment proporcional d'aturats de tot Espanya amb un increment d'un 51,7% respecte a l'any 2006, 4 dècimes per damunt la mitjana estatal; ha estat la pujada més alta de tot Espanya i a molta distància ens segueixen Andalusia i Extremadura. La realitat, Sr. President, és que l'atur va creixent de manera ininterrompuda des de fa sis mesos a les Illes Balears i que tenen una taxa, que és el 9%, que és la més alta de tot Espanya.

El vaixell de la nostra economia està perdent potència i és un dels que té més problemes de tot Europa, i ara resulta que té menys remers perquè tenim 50.000 persones a l'atur. Pensi que s'està destruint ocupació a la construcció: s'han destruït el mes de desembre 1.000 llocs de feina a l'ocupació, i a Menorca avui podem dir que l'atur a la construcció ha caigut en picat en més d'un 82%. A tot això s'ha de sumar una caiguda del sector immobiliari; sortia a un rotatiu que l'any passat es varen vendre

2.211 habitatges menys que l'any 2006, i un miler d'agències immobiliàries han tancat des de fa un parell de mesos, des d'aquell fatídic 8 d'agost. També ha caigut la venda de pisos de segona mà, i això tenim dades de la recaptació d'hisenda. Hem vist com 9 constructors de les Illes Balears els darrers mesos també han fet suspensió de pagament.

Existeix sense cap dubte una crisi de confiança; la confiança econòmica és la més baixa dels darrers anys, segons el CIS, que ha fet un baròmetre, i torna a ser una de les principals preocupacions dels espanyols. La producció industrial -no veig la consellera- creix el meitat del que creixia dos anys enrere. La convergència amb Espanya, tant el que fa a Espanya com el que fa a les Illes Balears, per primera vegada ha caigut des de l'any 2001. Avui nosaltres hem crescut menys que la resta d'Europa en renda per càpita. La pressió fiscal ha pujat 2 punts des que governa el Sr. Zapatero, tot i que va dir que no l'apujaria. El consum s'està resistint. Les empreses tendran més dificultats perquè hi ha menys crèdits i són més cars, i hauríem de proposar alguna cosa per poder-les ajudar.

En definitiva, senyors del Govern, s'ha aconseguit el tres en retxa del pessimisme econòmic. Els mateixos pressuposts generals del 2008 per a les Illes anunciaven un recés, que baixarien del 3,1 al 2,6. En definitiva, una desacceleració econòmica seriosa que vostès encara no han reconegut, i seria bo i desitjable que ho reconeguéssim i tots junts poguéssim construir un futur de prosperitat.

Les dades, president, són preocupants i reclamen l'adopció de mesures per part del Govern. Fa un any tots els indicadors anaven cap a dalt, la inflació baixava, l'atur també i l'economia creixia, i avui tots els indicadors són negatius. Està clar que els esdeveniments de dia 8 d'agost marquen una nova situació que ja li he dit que vostè no s'és responsable, però no és menys cert que el seu govern pareix que no genera ni il·lusió ni confiança per afrontar aquesta situació. Al Govern li ha faltat previsió; s'ha de ser conscients i veure com han d'actuar, però de moment, com he dit, vostès no reconeixen la situació i per tant és difícil que la puguin arreglar. El nihilisme, no fer res, en la nostra opinió no condueix a res. És obligació del Govern analitzar la situació amb racionalitat i amb transparència, deixant-se ajudar per l'oposició de tal manera que puguem avaluar els danys i explicar les mesures a tota la ciutadania i actuacions que haurem de fer. Vostè és responsable, Sr. President, de no prendre mesures per donar confiança, que és clau en política econòmica, de no fer una anàlisi equilibrada i realista de la situació, més enllà de la crítica al PP o més allà de l'autocomplaença. Avui no basta criticar el PP, avui vostès han d'actuar. No els servirà una crítica al PP amb una cortina de fum, sinó que tenen damunt la taula un problema que han d'afrontar.

El Govern no deu ni pot esperar amb els braços creuats que les coses canviïn. Ha d'adoptar mesures de política econòmica que convergeixin i canviïn la situació. Lamentam en aquest sentit l'absència de compromisos. Sr. President, prendrà qualque mesura per mitigar el que pot ser l'excedent de mà d'obra de la construcció? Creu que el sector serveis o el sector industrial la podrà absorbir? Què farà per ajudar les empreses perquè puguin tenir crèdits, donat que ara n'hi ha menys i són

més cars? Haurà d'estimular en aquest sentit la finançació empresarials.

Quan el conveni de carreteres? Un tros del seu govern no el vol; li recoman que demani encomanes de gestió perquè ho puguin fer els consells insulars. Aquests 1.000 milions d'euros que volen invertir, en què?, en infraestructures silencioses, per a quan?, quan ho notarem? Seran tan silencioses que potser ningú no se n'adoni? S'arribaran vostès a posar d'acord, amb aquesta confluència de sis partits?

M'agradaria saber..., els pressuposts generals està clar que no varen respondre...

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sra. Estaràs.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Sí, vaig acabant. ...no varen respondre a l'equilibri de l'interès general, sinó a l'equilibri de sis partits. Varen ser uns pressuposts que tenien un endeutament brutal, es varen endeutar vostès en un any allò que els anteriors governs s'endeutaven en quatre, i ara han de presentar davant el Govern d'Espanya un pla de sanejament, per cert que l'han presentat abans de dia 31 de gener i no ens han contat què diu aquest pla de sanejament. Quina mesura proposa?

Hem passat d'un govern molt dinàmic, amb les coses molt clares, a un govern que ha optat pràcticament per la paralització. Pot garantir vostè, Sr. President, que d'aquí a un any hi haurà menys aturats que a dia d'avui? Sincerament crec que no tenen capacitat per definir projectes ni el model econòmic que volen, no és el mateix model el d'Els Verds-Esquerra Unida, o el d'Unió Mallorquina. El Palau de Congressos pareix que està aturat...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Estaràs, se li ha acabat el temps.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Sí, ja acab, acab, Sra. Presidenta. Platja de Palma, aturat; Sant Antoni, aturat; conveni de carreteres, aturat; conveni de tren, aturat; inversions de l'Estat, falten 300 milions. El model de finançament han tengut quatre anys i no ho han arreglat. Inseguretat jurídica en política territorial. En fi, crec que falta credibilitat. Aquí, com s'ha demostrat, cada partit conrea el seu hort i mantenen polítiques disperses també en economia.

En qualsevol cas l'escoltaré atentament...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Estaràs...

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

...i acab...

(Remor de veus)

En el torn de contrarèplica li aportaré solucions que esper que tenguí a bé de poder negociar amb nosaltres per poder afrontar aquesta desacceleració econòmica.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern, Sr. Manera, per un temps de deu minuts.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Carles Manera i Erbina):

Gràcies, Sra. Vicepresidenta. Sra. Estaràs, després d'aquesta intervenció un està temptat d'emigrar directament de Balears, i d'Espanya per extensió, perquè la seva visió no pot ser més derrotista, més interessada i, val a dir-ho, més poc ajustada a alguns altres paràmetres que es poden invocar i que jo li comentaré des d'aquesta tribuna.

Miri, nosaltres en cap moment no hem negat que estam en un període d'alentiment econòmic. Si vostè repassa les actes de sessions del pressupost, quan es va presentar el pressupost en aquesta cambra ja es va dir que s'estava en un escenari d'alentiment econòmic, i de fet la previsió de creixement econòmic d'aquesta comunitat, que l'anterior conselleria tenia avaluada en el 3,1% en el 2008, nosaltres la vàrem davallar al 2,8, és a dir, nosaltres ja el pressupost 2008 recull amb tota claredat -repassi vostè les actes- aquesta sensació d'alentiment de l'economia. Alentiment no vol dir crisi econòmica ni recessió, que és allò que vostès estan impulsant dia rere dia.

La conjuntura econòmica efectivament a nivell internacional és d'alentiment. És una qüestió evident, els mitjans ho comenten de seguida, i les dades, els fons econòmics que es dediquen a treballar anàlisi econòmica, així ho delaten. De totes maneres en aquest escenari d'alentiment de l'economia internacional, motivat per la crisi hipotecària dels Estats Units i traspasada a la Unió Europea per la via comercial i financera, en aquest escenari jo posar un èmfasi molt precís en el fet que en els països de la Unió Europea l'abast d'aquesta recessió que vostè diu o d'aquesta crisi, que jo qualificaria com alentiment, aquest abast és bastant menor.

En els mercats que a nosaltres, com a membres de les Illes Balears, ens interessin, que són els mercats emissor de turistes cap a les Illes, el mercat britànic i el mercat alemany, els indicadors disponibles que provenen de l'OCDE són tranquil·litzadors per a l'any 2008, tranquil·litzadors quant a la

millora sensible de la situació de la macroeconomia alemanya, del consum, de la taxa d'atur en la seva evolució, Alemanya - per cert- és un país que ha aconseguit ara el que el Govern amb el ministre Solbes ha aconseguit fa un parell d'anys, que és l'equilibri pressupostari i el superàvit; no s'oblidi que aquesta economia espanyola és avui en dia, contràriament al que vostè ha dit, de les més sanejades d'Europa, té un superàvit públic del 3%, cosa que cap economia no té. Alemanya té en aquests moments un superàvit previst per a l'any 2008 del 0,3% sobre el producte interior brut, això és en el cas d'Alemanya; el cas del consum al mateix temps a Alemanya ha augmentat. Tenim al Regne Unit una evolució econòmica tranquil·litzadora, una taxa d'atur molt baixa, de l'ordre del 2,5%, un creixement del consum del 2% i, per tant, aquests mercats emissors -aquest és un primer missatge que m'agradaria donar-li- els mercats emissors del turisme de masses experimenten una evolució tranquil·litzadora per al 2008. Això ho estan dient tots els organismes internacionals, absolutament tots.

Quant al mercat espanyol, l'altre gran component del nostre producte turístic, de la nostra demanda turística, les dades són igualment positives; el superàvit dels comptes públics són molt importants en aquests moments; l'atur està situat en aquests moments entorn del 9,5%, l'any 2004 estava a l'11,5%, s'ha davallat 2 punts la taxa d'atur i vostè això ho llegeixen com a una catàstrofe, s'ha davallat 2 punts la taxa d'atur, i la inflació mostra una línia descendent prevista per al 2008, prevista d'un 3,6%. Això són dades que provenen de l'OCDE, no em les invent jo ni és una manipulació pirotècnica, a la qual vostès estaven avesats en el pressupost. El 2009, la previsió de la inflació se situa en el 2,5%, dades d'OCDE, no són dades ni del Govern espanyol ni del Ministeri d'Economia i Hisenda d'Espanya.

En el cas de les Illes Balears, els indicadors disponibles assenyalen que no tenim símptomes de crisi econòmica ni de recessió, sí d'alentiment en algun sector econòmic, nosaltres ho hem dit, no és cert que no ho haguem reconegut, nosaltres ho hem dit, ho vàrem dir en el debat de pressuposts i ho hem dit a reiterades intervencions. El sector de la construcció mostra una tendència clara a l'alentiment, després d'uns anys val a dir que frenètic i no sempre mesurat. Els preus han augmentat, és ver, el que vostè deia, Sra. Estaràs, té tota la raó, hi ha inflació, però hi ha inflació per uns motius molt concrets; a les Illes Balears també existeix aquesta inflació, però aquesta inflació té motius que no podem negligir, són motius exògens, el barral del petroli el gener del 2007 valia 48 euros, ara en costa 93; l'energia, el preu de l'energia s'ha més que duplicat a tota Europa i això ha impactat de forma notable en una economia molt depenent del flux energètic, com ara l'espanyola i, de retruc, la de les Illes Balears.

El conjunt dels nostres indicadors mostren dades solvents en aquests moments, tranquil·litzadores, diria jo. Previsions de creixement econòmic Illes Balears 2008, no les del Govern, previsió de FUNCAS: 2,6% de creixement; HISPALINK, 2,7% de creixement; Cambra de Comerç, una forquilla entre el 2,4 i el 2,7, no els pos aquí la dada del Govern, són dades d'institucions alienes. Un altre indicador que em sembla crucial que el conseller de Turisme comentava avui, la bona temporada turística en perspectiva, això ho tenim amb dues variables claus: una són els indicadors que venen arribant de

contractació, el que hem pogut conèixer a la fira FITUR, i molt important, la World Travel Marquet de Londres el mes d'octubre, on es varen tancar ja compromisos de negociació potents per a les Illes Balears.

L'augment de l'atur és innegable que ha succeït, la dada del mes de gener no és bona per a les Illes Balears, però al mateix temps que es diu això també s'ha de col·locar al costat que s'han incrementat en un 2,5% els nous afiliats a la Tresoreria de la Seguretat Social. Què vol dir això? Vol dir que aquesta economia té problemes amb algun sector, com és el de la construcció, però al mateix temps crea noves ocupacions en un altre sector, que, en aquest cas, és el sector dels serveis.

Els aportaré unes dades financeres que també em semblen solvents, l'índex de morositat a les Illes Balears, el més baix de tot l'Estat; si es compara fins i tot amb la morositat mitjana de l'Estat, la morositat mitjana de l'Estat està en el 0,83, una dada baixíssima, aquestes xifres provenen del Banc d'Espanya i d'Analistas Financieros Internacionales, són dades públiques. La Caixa de Balears Sa Nostra, la principal entitat de crèdit està situada en aquests moments en el segon lloc del rànquing de morositat més baixa en el conjunt de caixes de grandària similar, segons la CECA. I les darreres dades disponibles de l'eurobor tenen una perspectiva a la baixa per al 2008, els dic que avui està en el 4,37 i la previsió per al desembre del 2008 està en el 3,85. Val a dir, per tant, una tendència a regular a la baixa el preu dels diners.

Les dades del consum, tancades a 31 de desembre del 2007, dades procedents de l'Institut Nacional d'Estadística, totes les fonts que els dic són públiques, les poden consultar, indiquen que a Balears les grans superfícies augmentaren, tancament d'exercici 2007, un 3,1% enfront del 2,6 d'Espanya, i el comerç minorista va augmentar a Balears un 0,4, enfront d'un retrocés a Espanya de l'1%.

Aquesta és la situació que nosaltres veim, som conscients dels problemes que hi ha, som conscients que hi ha sectors que ho passen malament, el sector de la construcció, però també som conscients que l'economia té força, vigor i claredat de direcció com per tirar endavant els projectes que tenim en marxa. I aquests projectes es concreten, el president ho va dir en el seu moment, amb una injecció a l'economia de més de 1.000 milions d'euros; això és una mesura directa que representa el 5,3% del producte interior brut, és una mesura pràcticament inèdita a la comunitat autònoma quant a volum de recursos, als quals se'ls han d'afegir les inversions de l'Estat, les quals estan valorades amb 300 milions d'euros. Aquesta injecció el que ha de permetre és guanyar en competitivitat atenent que les línies bàsiques d'assignació de recursos es canalitzaran cap a sectors que nosaltres hem qualificat com a infraestructures silencioses, que no fan tan de soroll com a una gran autopista, és veritat, però que tenen una capilaritat social i empresarial molt més importants que la d'altres accions inversores. Representa aquest muntant econòmic un 36% més d'inversió pública CAIB i Estat en relació amb el 2007, poca broma perquè la xifra és molt rellevant. Aquesta inversió, per tant, serà un 36% superior, adreçada a habitatges de protecció oficial, centres educatius, residències sanitàries, millora de xarxes viàries, transport públic i investigació més desenvolupament.

L'impacte econòmic significatiu que hem valorat des de la Conselleria d'Economia i Hisenda, amb el marc *imput output* 2004, una eina econòmica que serveix per fer prospectiva, és que aquesta injecció d'inversió al teixit econòmic balear representarà un increment del valor de la producció de més del 2%, un increment proper al 2% en consum final i un increment del 2,4% en nombre d'ocupats. Per tant, la nostra perspectiva, reconeguem l'alentiment, no ho hem negat mai, no ho hem negat mai, és una perspectiva de tranquil·litat econòmica i d'avanç del teixit productiu.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Per fixar posicions i per un temps de cinc minuts, intervé pel Grup Parlamentari Mixt el Sr. Mayans.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Gràcies, presidenta. Crec que intentar explicar i argumentar amb cinc minuts l'estat de l'economia de la comunitat i, vinculadament, és evident, de l'Estat, és pràcticament impossible, les dades concretes macroeconòmiques i també les més particulars i insulars s'han debatut i s'han explicat anteriorment. El cas és evident és que la situació no pinta bé, també s'ha de dir que no tot és culpa, evidentment, del Govern estatal, i molt menys del de la comunitat, però sí que s'ha d'estar preocupat, i per tant aquest tema s'ha de deixar ben clar.

Les circumstàncies actuals, d'estar més dins una economia globalitzada té aquestes característiques, quan hi ha bonança econòmica n'hi ha per a tots, quan succeeix alguna disparitat econòmica ens en ressentiment tots, i disparitat econòmica també s'ha citat, és la famosa crisi de les hipoteques "basura" a Estats Units on es desencadena un seguit de fets negatius. A partir d'aquest fet que he anomenat, les coses es comencen a desencadenar i a anar més aviat i en sentit negatiu, no vol dir que abans d'aquest fet succeït a Estats Units la situació econòmica fos excel·lent i que es passàs del blanc al negre en una nit, però sí que pot ser que la situació econòmica preocupant romania latent, com si ningú volgués assumir-ho i no es va destapar fins que qualque fet com l'anomenat va encendre totes les alarmes.

Hi ha diferents indicadors, algun d'aquests ja han estat anomenats i analitzats i per tant no m'hi centraré ni els repetiré; algun d'aquests, si són analitzats amb deteniment, van més enllà de les pròpies xifres, per exemple, l'índex de confiança al consumidor, és la més baixa a partir del quart trimestre del 2004, amb 70,9 punts; aquesta xifra demostra la poca confiança que té en l'economia o la que percep el ciutadà i és la més baixa de la història. Aquest índex de confiança és el millor baròmetre per mesurar el consum privat, és evident que se'n ressentirà i cal recordar que el consum privat és tres quartes parts del PIB, aquest acrònim, el producte interior brut a què es refereix sempre el president del Govern central quan li diuen que l'economia s'està alentint o que no va molt bé, i el president diu sempre que hi ha un superàvit del 2%, en aquest cas el 3 que ha anomenat el conseller damunt aquest PIB.

A part, com he dit, les xifres econòmiques, contrastables i mesurables segons diferents fórmules, hi ha la percepció senzilla i quotidiana dels ciutadans, aquesta no és conseqüència dels vaivens de la borsa ni les OPA de diferents empreses ni de la política de fusions d'aquestes; això, encara que afecti a un altre nivell, que afecta, el que realment percep, i molt negativament la gent, és que cada mes la cistella de la compra és més difícil d'omplir, que el seu sou no puja tant com l'IPC, el 8% familiar que és el més alt de la història, o quan va al bar a fer un cafè amb els amics i comenta el difícil que és trobar feina o una bona feina i dignament pagada; la contractació definitiva a Balears ha caigut un 23%. I és on més creix l'atur, ara tenim la segona dada pitjor des del 2003, que és un 9,5%.

Per tant, i molt lluny de lamentar-nos, s'ha de començar a donar alternatives, a elaborar plans de futur, plans de xoc i a pensar amb solucions a curt, mig i, si fa falta, llarg termini, esperam, evidentment que aquestes no s'hagin d'aplicar. I això és precisament el que els ciutadans no veuen, des de les administracions no s'està plantejant res, no es donen solucions a sectors claus i estratègics de la nostra comunitat, i això ho diuen ells mateixos. En lloc de fer el que he anomenat, es diu que la situació no és tan complicada, que s'ha d'estar tranquil i que, honestament també he de reconèixer que la paraula no la vull anomenar en el discurs i per tant no la tornaré repetir, el que succeeix és un alentiment, és evident, i una aturada temporal d'aquesta activitat.

El motor econòmic de Balears, és evident, i fa molts anys que ho és, és estacional. El que succeeix és que ara aquesta estacionalitat del 2008 ha estat més acusada que mai i els aturats en aquest mes de gener han estat més que mai, els pitjors en molts d'anys. Per tant, supòs que el que demanen els ciutadans és que reconeguem la situació, que no és molt fina i que podria ser millor, tan senzill com això.

Del Govern balear, del Govern central, tots ens hem de posar a fer feina, primer reconeixent, com he dit, la situació, i segona, elaborant un bon pla de xoc. A la nostra comunitat sempre hem encaixat que els esdeveniments que vivim els vivim amb un poc de retard respecte d'altres indrets, tant siguin positius com negatius; potser gràcies que som una potència turística a nivell internacional, quan a altres comunitats de l'Estat la situació era complexa la nostra era de bonança i d'estabilitat gràcies a aquest turisme. Però això no vol dir que aquesta vegada sigui igual, gràcies a la resta de comunitats que s'han esforçat, han fet el que havien de fer i han rebut ajudes, moltes d'aquestes, donades pel Govern balear i d'altres comunitats, ara també estan a un nivell equiparat al nostre, i per això podem tenir molt turisme estatal, molt apreciat, per cert.

I ja si entrem a les Pitiüses, i molt breument, a les Pitiüses de cada deu turistes tres són nacionals, per tant aquesta vegada si la situació nacional estatal és complicada també ho patirem i ara no vindrà amb retard, o viurem en directe.

Crec que aquesta interpel·lació era necessària i esper que també del debat que es pugui produir se'n derivin algunes accions positives i alguna voluntat de fer feina, molt més enllà de seguir dient que la situació no és per tant i que estiguem tranquils. Si es volen fer infraestructures que se'n facin, siguin silencioses o no, les que es feren aquests anys eren necessàries

i moltes d'aquestes també ho eren silencioses, com l'hospital de Formentera, per citar-ne una, algunes fins i tot ho eren massa silencioses, com el Centre de Dia de Formentera, el qual no es va poder arribar a fer perquè no vàrem obtenir la llicència.

Per tant, i per acabar, aprofitin que la gent té ganes de fer feina, necessita fer feina i es posin a treballar.

Gràcies, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Unió Mallorca, té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Molt bé, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. El Grup Parlamentari Unió Mallorca coincideix amb trets bàsics amb el diagnòstic que ens ha explicat el conseller. L'economia és cíclica i és cert que som a un cert període d'alentiment, ara bé, qualsevol anàlisi econòmica ha de partir de les dades que existeixen, i les dades que existeixen a les Illes Balears ens donen una previsió de creixement entre el 2,5 i el 2,7%, el conseller ha esmentat entitats que fan aquest càlcul, entitats independents, no dependents del Govern, i per tant que mereixen tota la nostra credibilitat. Per tant, tenim una previsió de creixement i en aquest sentit la situació econòmica és relativament positiva.

La indústria principal del país, el turisme, també presenta previsions positives, la demanda -ho ha dit també el conseller- a Alemanya, Anglaterra, fins i tot a l'Estat espanyol, amb una acció promocional important i amb un esforç d'inversió en aquesta promoció per part del Govern balear també important, presenta bones xifres i per tant pensam que la temporada 2008, com a mínim, serà igual que la temporada del 2007, la qual, en general, ha estat valorada positivament. Per tant, el turisme i la nostra indústria principal van bé.

Vol dir això que les Illes Balears no tinguin cap problema econòmic? Evidentment, no vol dir això; és cert que a les Illes Balears som dins l'economia global i és cert que l'economia global ha presentat problemes, s'han referit també anteriors portaveus a aquests problemes, jo no els reiteraré ni hi incidiré per a no caure en repeticions; i és cert que a les Illes Balears el sector de la construcció estava sobredimensionat i aquest sobredimensionament del sector de la construcció feia preveure que a qualche moment hi hauria una reducció dels treballadors i de les empreses dedicades a aquest sector de la construcció, i això era previsible perquè havíem tengut unes dades en el sectors de la construcció absolutament desbaratades pel seu excés. Per tant, era previsible que en el sector de la construcció s'hagués de produir un cert encaixament de peces i una certa estabilització a la baixa d'aquest sector.

També és cert que les Illes Balears presenten problemes de finançament públic. És cert que les Illes Balears tenen uns preus més elevats que a la resta de l'Estat i per això, des del Grup Parlamentari Unió Mallorquina, voldríem que aquest 7% de preus superiors a la mitjana de l'Estat que tenen les Illes Balears, tenguessin un reflex a la normativa estatal i permetessin que, per exemple, les pensions que cobren els nostres majors tenguessin en compte aquest nivell de vida superior que hi ha a les Illes Balears i per tant es poguessin incrementar aquestes pensions, que, per cert, aquesta és una reivindicació que, evidentment, des del Partit Popular no comparteixen, amb aquesta visió unitarista i centralista de l'Estat que fins i tot va dur a impugnar aquest plus de pensions que algunes comunitats autònomes han implementat. I és cert que les Illes Balears tenen un problema de finançament i el conseller, a les diverses compareixences, ha presentat i ha anunciat un pla, una proposta de nou model de finançament per a les Illes Balears, que s'ha de negociar amb el nou govern que sortirà de les eleccions de 9 de març, als efectes que les Illes Balears realment puguin fer una inversió important en competitivitat, en infraestructures i en equipaments, que és el que realment ens pot fer donar un pas endavant en la conquesta d'un futur econòmic més sòlid i més fort.

I és cert, finalment, que les Illes Balears tampoc no han rebut la compensació al fet insular amb tot l'abast que seria necessari. I el problema de l'energia i del cost i la dependència de l'energia a la qual es referia el conseller, també són una mostra de la necessitat d'incidir en aquest règim insular, en aquest règim especial insular perquè l'energia no sigui un element de distorsió econòmica a les Illes Balears.

Per tant, és cert que el ciutadà pot tenir una certa percepció de l'alentiment, de desacceleració, aquesta percepció del ciutadà és normal per la pujada de l'euríbor i per tant, en conseqüència, de les pujades de les hipoteques i per tant a tots els ciutadans o a la majoria dels ciutadans els ha afectat aquesta situació i per tant tothom la percebuda, però també és cert que totes les dades ens marquen que l'economia a les Illes Balears creixerà, tot i que té una sèrie de reptes que crec que el Govern ha enfocat i que el Govern vol encarar i que, amb el temps i amb la bona feina, supòs que els assolirem. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, té la paraula el Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. És evident que les incerteses de la conjuntura econòmica internacional provoquen desconfiança als consumidors, també provoquen desconfiança en els sectors econòmics i s'han traduït certament amb una sèrie de descensos a les borses internacionals que s'han anat repetint pràcticament des del passat mes de desembre. I tot i que, per tant, crec que és evident, que no es pot parlar de crisi, no podem oblidar la preocupació que tenen actualment les famílies per la inflació, la qual provoca dificultats per arribar a finals de mes, les recents dades negatives de l'atur o les importants pujades de les hipoteques, tot i que els darrers mesos s'han moderat i, com el mateix conseller deia, en els pròxims mesos podem esperar qualque davallada.

Compartim amb el conseller d'Economia que hem de parlar més d'alentiment que no de crisi o de recessió, de fet qualque sector econòmic a les Illes Balears, com la construcció, mostra una tendència a la desacceleració de l'activitat després d'uns anys de creixement excessiu, producte en bona part de la bombolla immobiliària que estava clarament massa inflada.

A les Illes Balears tenim perspectives de dades econòmiques positives, hi ha fet referència el Sr. Conseller; tenim una bona temporada turística en perspectiva, tal com mostren les previsions de contractació, després de les recents fires turístiques.

Ara bé, jo voldria fer una reflexió al marge d'aquesta conjuntura econòmica concreta i voldria recordar alguns problemes econòmics o estructurals que patim a les Illes Balears i que no se solucionen. Les Illes Balears rebem la pitjor despesa pública de totes les comunitats autònomes en tots els camps; en finançament autonòmic, cobram aproximadament uns 220 euros per habitant i any per davall de la mitjana; en inversió estatal també rebem uns 160 euros per habitant i any per davall de la mitjana. Aquest dèficit fiscal afecta molt negativament les famílies de les Balears i jo diria que també el nostre creixement econòmic; així, per exemple, per camps, en sanitat, la nostra despesa per càpita està per davall de la mitjana estatal; en educació, la despesa pública, en funció del producte interior brut, és una de les més baixes de l'Estat; la nostra inversió per alumne a la Universitat també està per davall de la mitjana espanyola i, tot i que el Govern actualment fa esforços per millorar aquestes xifres, tenim una situació heretada que costa molt encara canviar-la.

Per seguir fent aquesta referència, recordar també que pràcticament no rebem fons de l'Estat per a transport públic, només 3 milions d'euros els darrers anys. Tenim en previsió aquest nou conveni, però encara no s'ha fixat ni ha arribat res.

Els nostres ciutadans, per tant, han de fer front a les insuficiències del sector públic pagant en molts casos serveis privats en educació, en sanitat, en transports. Conclusió: el 58% de les famílies de Balears tenen problemes per arribar a final de mes; de fet, hem perdut posicions en la renda familiar disponible per habitant, si a l'any 1995 estàvem entre les primeres comunitats autònomes i per damunt de la mitjana espanyola, deu anys després, la renda familiar disponible per habitant de les Illes Balears ja està per davall de la mitjana. Els

que més pateixen aquesta situació són, sens dubte, els joves, que, per donar només una dada, a les Illes Balears han de destinar a l'habitatge el 77% del seu sou. Mentrestant, el ministre d'Economia, el Sr. Solbes, o el mateix president del Govern espanyol reconeixen aquest greuge històric que patim, però, de moment, no s'ha fet res per arreglar-ho, estam acabant la legislatura i estam talment com estàvem. Recordem que s'ha rebutjat que entrem en el fons de compensació interterritorial o que quedem exclosos de pagar el fons de suficiència.

Tampoc no ho ha arreglat el nou Estatut d'Autonomia. De moment, a l'espera del que passi amb el nou REB, la inversió estatal, tot i haver pujat, certament, segueix estant per davall de la mitjana del que reben la resta de comunitats autònomes.

Per altra banda, tenim que el Sr. Rajoy diu que tenim un sistema de finançament adequat i el seu número dos econòmic, ja s'hi ha fet referència abans, el Sr. Pizarro, diu que la variant poblacional no ha de tenir un pes decisiu en el nou sistema de finançament, perjudicant clarament els interessos de les Illes Balears. Per tant, el Govern de les Illes Balears, mentre no es solucioni definitivament aquesta qüestió, haurà de fer importants injeccions a la nostra economia per fer front a les infraestructures i a les necessitats socials, mediambientals, educatives i de transport públic que tenim, i que puguin millorar la competitivitat de les nostres empreses, que ajudin a la diversificació, que apostin per la recerca i la innovació, sempre amb criteris de sostenibilitat. De fet aquest camí crec que està encetat i en aquest sentit s'està fent feina.

Ara bé, mentre aportem un 17% del nostre producte interior brut a l'Estat i la diferència entre el que pagam i el que rebem sigui de més de 3.000 milions d'euros anuals, no millorarem la situació. Vull recordar que les darreres xifres que sortien ahir mateix en els mitjans de comunicació parlaven pràcticament de 3.900 euros de diferència, 3.900 milions d'euros de diferència només en el darrer any. Per tant, crec que estam davant una situació insostenible i que el pròxim Govern de l'Estat, sigui del color que sigui, haurà d'arreglar.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Carretero.

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, en primer lloc, disculpes perquè repetiré arguments i l'interpel·laré sobre una qüestió que vostè coneix molt millor que jo, però bé, crec que val la pena repetir segons quins arguments. Efectivament, la conjuntura econòmica internacional mostra alguns símptomes que denoten un cert alentiment de l'activitat, però, malgrat aquesta desacceleració, no ens trobam davant una crisi imminent pel que fa referència a la Unió Europea, ni a Espanya, ni molt menys a les Illes Balears. Com ja vostè hi ha fet referència, la nostra economia depèn en bona part dels mercats emissors de turistes de la Unió Europea i la situació dels principals països emissors conviden a una certa confiança. Així, Alemanya ha millorat sensiblement

la situació crítica que presentava fa uns anys, ha millorat els seus comptes públics i ha reduït les taxes d'atur. El Regne Unit, tot i tenir més incertesa, manté indicadors positius amb una taxa d'atur molt baixa i amb una recuperació dels seus índexs de consum intern. I l'altre gran mercat emissor, l'espanyol, que ha anat guanyant un pes cada vegada més important per a la nostra economia, presenta també unes perspectives positives. Espanya presenta unes taxes de creixement que són encara les més importants de la Unió Europea, amb una previsió del 2,5% per a aquest 2008; un superàvit dels comptes públics previst per al 2008 de l'1,5% del PIB, i amb unes taxes d'atur que, tot i ser negatives en els darrers anys, mostren una tendència a estabilitzar-se entorn d'un 8%, i una inflació que mostra també una línia descendent, tot i tenir en compte l'augment del cost de l'energia i dels productes bàsics.

I pel que fa referència al conjunt de l'economia balear, no apareixen símptomes ni de recessió ni de crisi. Algun sector econòmic, com és el de la construcció, que aquí ja s'ha esmentat, mostra una tendència a l'alentiment de l'activitat, després d'uns anys de creixement frenètic, no sempre mesurat, ni tampoc respectuós.

Els preus han evolucionat a l'alça, per mor, com ja hem dit, del preu de l'energia i dels aliments bàsics. I el conjunt d'indicadors a la nostra comunitat ens mostren una notable solidesa que, juntament amb aquestes perspectives tranquil·litzadores de la Unió Europea i d'Espanya, ens permeten preveure un creixement econòmic estable per als pròxims anys. I aquestes perspectives tranquil·litzadores es concreten en molts d'indicadors de previsió de creixement econòmic de Balears: FUNCAS, HISPALINK, Cambra de Comerç, etcètera, estableixen una força entre el 2,4 i el 2,7% de creixement. Es preveu per altra banda una bona temporada turística, tal com ja hem pogut constatar en les contractacions de la World Travel Market, o més recentment a FITUR. És cert que s'està produint un reajustament de la població activa entre els diferents sectors econòmics i s'ha pogut comprovar que l'augment de l'atur en el sector de la construcció s'està compensant, encara que parcialment, en l'augment de contractacions en el sector serveis, tal i com indiquen les taxes d'afiliació a la Seguretat Social.

Quant a l'evolució general dels negocis i de l'activitat econòmica a les Balears, altres indicadors conviden també a mantenir aquest optimisme. I per descomptat, transmeten tranquil·litat. Ja ha esmentat el Sr. Conseller que l'índex de morositat de les entitats de crèdit es mantenen les taxes més baixes de l'Estat. O que per exemple Sa Nostra està situada en segon lloc del rànquing de morositat més baixa del conjunt de caixes d'estalvi de la FECA. L'euribor presenta una tendència a l'estabilització. El consum intern es manté, amb un creixement moderat, però superior a la resta de l'Estat.

Per tant, aquesta és la situació econòmica internacional de l'Estat i de la nostra comunitat. I front aquesta situació el Partit Popular parla de nihilisme, que per cert no és no fer res, nihilisme és no creure en res i no és el cas d'aquest Govern. El Partit Popular reclama, vol conèixer quina serà la política econòmica d'aquest Govern. I és curiós que li faci aquesta interpel·lació, quan fa tot just un mes que aquesta cambra va aprovar els pressuposts, que ja reflectien aquestes qüestions, allà on tothom va poder fer les seves aportacions i allà on el Govern i els partits que li donen suport varen establir clarament quines eren les respostes que es donaven a la situació econòmica. El Grup Socialista vol aprofitar aquesta oportunitat que ens brinda el Partit Popular per reafirmar el nostre suport a la política econòmica del Govern i que es poden concretar en els següents paràmetres. Una injecció de 1.000 euros d'inversió pública per al 2008; 5,3% del PIB.

I jo vull fer una consideració qualitativa, les principals línies d'inversió responen als eixos bàsics d'aquest Govern: cohesió social i competitivitat i es duran a terme mitjançant l'avanç de polítiques socials, la millora de la competitivitat, tan empreses com treballadors, una aposta decidida pel transport públic, mitjançant infraestructures eficients i respectuosos per al medi ambient i un millor equilibri territorial i sostenibilitat. I a aquests 1.000 milions d'euros de la comunitat autònoma s'hi han de sumar 300 milions, que segons els acords signats, haurà d'executar el Govern central...

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant Sr. Carretero per favor.

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

Sí gràcies, Sra. Presidenta. Així el conjunt d'aquesta inversió pública per al 2008 serà un 36% superior a la del 2007. L'impuls per tant, del sector públic a la dinamització de l'economia serà importantíssim, d'un volum considerable. S'ha fet un gran esforç i aquestes xifres sols podrien ser millors si haguéssim tingut un governants més sensats i eficients durant l'anterior legislatura...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Carretero, està molt passat de temps. Els altres s'han passat, però vostè va pel camí.

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

Molt no.

Ja per acabar, tot i la importància de les magnituds de les dades, no vull acabar la meua intervenció sense insistir en la importància qualitativa de les inversions públiques. Ho hem vist massa vegades i ho tornarem veure en pròximes compareixences, el fàcil que és gastar doblers públics. El difícil és encertar en les prioritats i després executar de manera eficient. Així, vaig acabant, Sr. Conseller rebí el nostre suport, no es deixi endur per visions catastrofistes interessades, no actuï ni per urgències ni per precipitacions i gestioni el

pressupost de manera eficient i responsable. El PSOE li dona tot el suport per seguir per aquest camí iniciat.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Per part del grup proposant, com a rèplica, té la paraula la Sra. Estaràs.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, avui estam aquí perquè hi ha hagut una tempesta de males dades que es reflecteixen a tots els indicadors i al seu Govern li ha faltat coordinació, cohesió, valentia, audàcia i tenir un projecte unitari per fer-hi front. Pensi que mentre vostès s'han assegut còmodament en el vaixell de l'economia, escoltant música de violins, mentre al seu costat comencen a passar els icebergs. El Govern francès ha posat en marxa un paquet de més de 300 mesures econòmiques, per tal de reactivar l'economia i augmentar el Producte Interior Brut en 1 punt.

Sr. Conseller, Sr. President, vostès no són responsables d'una situació que ve arrossegada del 8 d'agost per una crisi internacional, però sí són responsables de no admetre un canvi de cicle. Són responsables de no prendre mesures que donin confiança i de crear incerteses. Són responsables de mantenir polítiques econòmiques disperses. Són responsables de dilapidar a la baixa l'atur dels dos darrers anys en sis mesos. Són responsables d'una política territorial que genera inseguretats perquè ara resulta que no es poden fer habitatges en sòl rústic. Són responsables de falta d'iniciativa davant d'un comerç que ha tengut la pitjor etapa de rebaixes dels darrers cinc anys. Són responsables d'obscurantisme econòmic perquè no ens ha explicat què diu aquest pla de sanejament que han presentat a l'administració central i si al final posen el cèntim sanitari o no. Són responsables de no prendre cap mesura perquè les famílies arribin a final de mes. El Sr. Conseller ens parla del superàvit i com li explica això a les famílies que veuen que el pollastre ha pujat un 40%, la llet, els productes bàsics. Com els explica a totes aquestes mares i pares de família que veuen dia a dia que baixa la seva qualitat de vida perquè hi ha una inflació galopant, la més alta dels darrers dotze anys.

Vostè és responsable també de no fer res davant la pujada de les hipoteques, 150 euros més paguen de mitjana totes les famílies. Què ha fet vostè en el pressupost per poder fer mesures de liberalització contra la inflació? Què ha fet vostè per poder crear una assegurança perquè no puguin les hipoteques i les famílies puguin arribar a final de mes? Vostè també és responsable de no prendre mesures en el camp turístic, ja sé que el Sr. Buils li va dir que no es fiqués en aquest tema. Però clar, si aquí és més car que la resta de món perdrem competitivitat. També és responsable de no demanar els 300 milions d'euros que ens deu l'Estat central. I vostè és responsable d'haver negociat una disposició transitòria novena, en què es conforma en seguir sent els darrers de tot Espanya en renda per càpita i això és la seva negociació. D'això vostè també n'és responsable...

(Aplaudiments)

També és vostè responsable Sr. President de tenir la situació de trànsit aeri més complicada des dels darrers dotze anys. D'aturar el trilingüisme i fer que tots els nostres fills i filles siguin menys competius. De trobar una economia que creixia i creava feina i ara decreix i crea atur. Per cert, vostè deia i en bravejava, que el Govern Zapatero havia baixat 2 punts l'atur, de l'11 al 9%. Idò al Govern Aznar 10 punts, del 22 a l'11%. Vostè també és responsable que els pressuposts generals no responguin a l'interès general. I per tot això Sr. President, li proposam el següent. Primer, prudència. Reconegui que hi ha un canvi de cicle, reconegui la situació i la podem afrontar. Segon, posi ordre en el seu Govern perquè hi hagi una unitat de criteri i una unitat de política econòmica. Tercer, realitzi l'obra pública pendent per suavitzar aquest canvi de cicle i aquesta desacceleració econòmica. Posi en marxa el conveni de carreteres, convenci al BLOC que és un bon conveni. Demani les encomanes de gestió. Firmi el conveni del tren, el 2% de tot Espanya. Posi en marxa les inversions i pressuposti la Platja de Palma i Sant Antoni de Portmany. Posi en marxa el parador al Llatzaret. Demani i pressuposti més inversions en innovació. Consolidi el teixit industrial. Baixi els impostos i redueixi la pressió fiscal. Millori el mercat de treball conciliant, flexibilitzant i anunciant formació per a tota la vida. Millori el model de finançament. Però què ens conten del model de finançament! Si Zapatero ha governant 1.500 dies i a tots els Consells de Política de Fiscal i Financera li hem demanat de manera reiterada sobre la població i durant 1.500 dies no ha presentat ni una sola proposta per poder canviar aquest tema...

(Aplaudiments)

Aturi la llei que permet construir habitatges en sòl rústic. Ha canviat el cicle, Palma, Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera està ple de rètols d'habitatges que no es venen i que estan vacants. Canviïn l'estratègia, no consumeixin territori. Ajudin els propietaris a poder vendre aquestes cases perquè així en podran comprar d'altres. Ens expliqui què ha passat amb el Pla de sanejament. Contengui la inflació en mesures concretes, no dient què hem de menjar, per cert el conill també ha pujat, ni les propines que hem de deixar. Doni ajudes als tipus d'interès per a les hipoteques. Ajudi a les empreses perquè puguin tenir crèdits i puguin tenir més pressupost. Doni més pressupost a la Conselleria de Comerç perquè subvencioni aquest petit comerç. Demani els 300 milions d'euros d'inversió que ens falten per no seguir a la cua de tot Espanya en inversió per habitant. Incrementi els fons ICO, a través d'ISBA. Vostè s'ha limitat a continuar el que nosaltres fèiem amb els fons ICO, però ara ha canviat el cicle, ara hi ha una altra circumstància. Per tant, li suggeresc que passi dels 20 milions que nosaltres teníem, a 40 milions per tal que puguem ajudar mitjançant aquest instrument financer a totes les petites i mitjanes empreses.

Sr. President, un dels objectius bàsics de la política econòmica, vostè ho sap, és l'educació. Només podem competir amb les millors persones, amb les persones més preparades, amb les més formades i amb les més intel·ligents. Cregui'm que no tindrem un instrument millor per competir en el món. Retorni el seny i torni instaurar el trilingüisme des dels tres anys, que sapiguem una tercera llengua per competir en el món. Incentivi que des dels tres anys s'aprenuin noves tecnologies. Tengui en compte, ja acab, Sr. President i Sra. Presidenta, que el Banc d'Espanya no fa ni quinze dies donava un toc d'atenció a les comunitats autònomes perquè preveuen un empitjorament dels ingressos perquè amb aquesta desacceleració econòmica, aquest canvi de cicle hi haurà menys ingressos. Ha previst vostè aquest tema? Li deman que ens expliqui com pensa pal·liar aquesta situació. Lament confessar-ho, però no estic segura que el deixin prendre a vostè cap d'aquestes mesures, quan no són uns són els altres. Quan un vol el conveni de carreteres, l'altre no el vol. Quan un vol el concert econòmic, l'altre vol un altre model. Hi ha bregues permanents. No sé si li deixaran prendre a vostè cap mesura eficaç. Si sobre aquests 1.000 milions d'euros d'inversió es posaran d'acord per fer alguna cosa més d'allò que raonablement s'ha de fer en educació i salut que són els que menys pugen en el seu pressupost.

Les bones paraules sense concreció no van enlloc. Pens que també la política econòmica ha estat una víctima d'aquest Govern de sis partits que no es posen d'acord.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Estaràs. Sr. Manera té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Carles Manera i Erbina):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Estaràs, en economia el primer que es necessita és mesura, es necessita mesura i es necessita rigor i no mesclar ous amb cargols, com vostè ha fet en les dues intervencions. Vostè ens ha llançat un *damping* de dades i d'indicadors, que alguns d'ells no s'aguanten, quedaria temps aquí per comentar-li més detall, si vol després li faig una classe particular i li ho explico...

(Remor de veus)

I en aquest aspecte el que vostè ha presentat és un caramull de variables que no tenen cap ni peus, algunes d'elles. Tant de bo Sra. Estaràs que nosaltres no som responsables del crack del 29, perquè en el pas que anam, som responsables de la caiguda de la borsa fins i tot.

Miri algunes dades que li volia comentar. Hi ha dues dades importants que m'agradaria recuperar aquí. Els ocupats a la Seguretat Social el mes de gener del 2008, dada tancada, a Balears 411.000 persones, és un increment del 2,6% interanual en relació a l'any passat. L'afiliació a la Seguretat Social a les Illes Balears va bé Sra. Estaràs, funciona bé i sobretot en el

sector dels serveis, no en el sector de la construcció. En el sector de la construcció té raó, hi ha un problema, nosaltres ho hem reconegut i no tenim cap dificultat en fer-ho. De totes maneres li he de dir que el secretari de la Confederació Nacional de Construcció diu que l'evolució d'aquest sector no era sostenible per la qual cosa el seu descens respon a un aterratge a xifres més lògiques. El sector de la construcció, diu aquest responsable, no està en crisi, sinó que va a una certa moderació. Això ho diu el Sr. Secretari General de la Confederació Nacional de la Construcció, per una banda. Altres entitats com la Cambra de Comerç, com ja hem dit, assenyalen que no existeix crisi, que no existeix recessió. El mateix diuen altres entitats.

Una segona que vostès passen per alt i no li donen valor, és la inversió prevista per al 2008, previsió prevista per la comunitat autònoma, més empreses públiques, més de 1.000 milions d'euros. Això és una dada molt important. És a dir, és una magnitud que no s'havia produït mai i que representa un esforç inversor considerable que s'adreçarà a totes aquestes infraestructures que a vostès els fan gràcia, però que són cabdals a nivell social i a nivell econòmic.

Sra. Estaràs, què em diu de la transitòria novena? Jo no he redactat l'Estatut, no jo no l'he redactat, vostè l'ha contribuït a redactar. A mi què m'explica de la transitòria novena? Són vostès que varen fer una mala interpretació d'aquesta transitòria. I del model de finançament..., no se'n rigui Sra. Estaràs, el model de finançament és el seu. El model de finançament actual i vigent a les Illes Balears és el del Partit Popular 2002. Si ho recorden, a l'anterior conseller d'Hisenda li varen dir: "accepta sanitat perquè a fora fa molt de fred". Recorden això? Això és seu Sra. Estaràs, això és dels seus. Aquest model de finançament 2002...

(Remor de veus i petit aldarull a la sala)

...és un model de finançament seu, que s'ha de renegociar amb una nova LOFCA. Una nova LOFCA que el Sr. Rajoy no li interessa, perquè ja ha dit que el model de finançament de les Illes Balears està molt bé, ja ho ha dit el Sr. Rajoy, ha dit que no hi ha cap problema amb el model de finançament de les Illes Balears. M'agradaria saber també vostès què en pensen, si això és cert que el model de finançament que pregona el Sr. Rajoy val la pena o no val la pena?

En definitiva, li repetesc, un poc més de rigor quan expliqui aquestes coses i una major mesura en les seves apreciacions. Jo intentaria ordenar una mica més el discurs i no llançar aquest caramull de variables, algunes d'elles repetesc, molt qüestionables, que no s'aguanten des d'un punt de vista seriós. I fer una cosa un poc més constructiva. El que sentim fins ara no és precisament constructiu, malgrat les propostes que ens ha indicat.

Gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Manera.

III. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 3251/07, presentada pel Consell Insular de Mallorca, de modificació de la Llei 23/2006, de 20 de desembre, de capitalitat de Palma de Mallorca.

Acabat el segon punt de l'ordre del dia, passam al tercer i que correspon al debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 3251, presentada pel Consell Insular de Mallorca, de modificació de la Llei 23/2006, de 20 de desembre, de Capitalitat de Palma de Mallorca.

El Consell de Mallorca ha delegat per defensar l'esmentada proposició de llei a la Sra. Maria Lluïsa Dubón. Per tant, té la paraula la Sra. Maria Lluïsa Dubón per un temps de quinze minuts.

LA SRA. DUBÓN I PRETUS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia senyores i senyors diputats. És per a mi motiu de satisfacció poder defensar en aquesta cambra, com a responsable de l'urbanisme i l'ordenació del territori de Mallorca, la proposició de llei de modificació de la Llei 23/2006, de 20 de desembre, de Capitalitat, presentada al Parlament per part del Consell Insular de Mallorca.

En primer lloc s'ha de destacar que la institució va efectuar en el seu moment observacions al conjunt del projecte de llei, adreçades a salvaguardar les competències que en virtut de la Llei 9/1990, de 24 de juny, havien atribuïdes als consells insulars en matèria d'urbanisme i habitabilitat, al·legacions que no varen ser tingudes en compte. D'aquesta manera, amb l'aprovació de la Llei 23/2006, s'eliminaven les competències insulars en matèria d'urbanisme, és a dir, l'aprovació definitiva dels instruments de planejament general del municipi, de les seves modificacions, adaptacions, o revisions i de la resolució dels expedients de declaració d'interès general de les activitats a desenvolupar dins el sòl rústic. L'esmentada llei suposa així, una ruptura del sistema de redacció dels instruments de planificació d'ordenació territorial.

A l'exposició de motius de la llei, queda clarament expressada la interrelació entre la ciutat de Palma i la resta d'illa. Això mateix ens ha de dur a pensar que no es pot entendre d'una manera separada el municipi del conjunt de Mallorca, atès que la seva activitat i les grans decisions que l'afecten, repercuteixen a la resta del territori, alhora que dona servei i concentra equipaments que tenen un clar caràcter supramunicipal.

D'altra banda, la tendència observada els darrers anys de relativitzar el terme municipal com element de referència en la planificació, ha estat plasmat en lleis, com la Llei de Directrius d'Ordenació Territorial que preveu la creació d'una àrea metropolitana de la Badia de Palma i que englobaria els municipis de Calvià, Marratxí, Palma i Lluçmajor. Aquesta mateixa qüestió ha estat reconeguda a multitud i diversitat d'àmbits geogràfics i resulta del tot incompatible amb aquesta

visió de compartimentació municipal que planteja la Llei de capitalitat. Resulta contrària a l'ordenació realment establerta, conformant una illa dins l'illa i subvertint l'ordre lògic en voler imposar mitjançant les decisions d'un sol municipi, per important que aquest sigui, la voluntat d'aquest a la resta de municipis de l'illa. Se sostreu una competència al Consell Insular de Mallorca, mitjançant una llei singular, no adequada, remarc aquesta qüestió, ja que hauria de ser una llei sectorial, una llei urbanística des d'on s'ha de definir el grau de competència dels municipis. Per tant, no es va seguir el procediment adequat i açò és una qüestió greu perquè afecta l'ordenament jurídic.

Les Illes Balears disposen d'un sistema organitzat, jerarquitzat i coordinat del cos legislatiu en matèria d'ordenació del territori i urbanisme, fins que la Llei 23/2006 introdueix una dissociació d'aquest sistema, que de no ser modificat, obligaria a la modificació simultània de les referides lleis i a una profunda reestructuració de tot el cos legislatiu esmentat. Aquesta no és una qüestió trivial, és una qüestió important. Si no s'hagués duit endavant aquesta modificació, s'hauria d'haver revisat tota la normativa urbanística i territorial. Per tant, és una reforma de calat la que es va fer, a partir d'una llei inapropiada.

La Llei 23/2006, sostreu no només el Pla General, sinó tots els altres instruments d'ordenació del règim d'aprovació definitiva que contempla la legislació autonòmica aplicable. L'atribució de competències atorgada per Llei 23/2006, que permet l'aprovació definitiva del planejament general en favor de l'Ajuntament de Palma, incloses les revisions i/o modificacions, així com les declaracions d'interès general, no existeixen a les comunitats autònomes de Madrid i Catalunya, per a les ciutats de Madrid i Barcelona respectivament, restant aquestes competències en seu d'òrgans dependents de la pròpia comunitat autònoma. Tot i que la Llei de bases de règim local disposa d'un règim singular per a aquests municipis que són grans capitals. És a dir, mentre aquestes grans capitals com Madrid i Barcelona la Llei de bases de règim local ja va preveure un règim especial, no es varen atrevir quan es va (...) aquesta Llei de capitalitat. És a dir, aquí es va voler donar una passa més, tenint molt menys cobertura jurídica. Per tant, aquí hi ha una altra qüestió clau que s'ha de remarcar.

D'altra banda, la Llei 23/2006 preveu la creació de la Subcomissió d'Urbanisme del municipi de Palma de Mallorca, topònim que dit de passada està en contradicció en la forma en què la recull l'Estatut d'Autonomia de les Illes de Balears que fa la denominació de Palma. Per tant, jo crec que aquesta és una qüestió que també valdria la pena, tot i que ara no entra dins aquesta defensa, però remarcar aquest topònim incorrecte que introdueix la Llei de capitalitat. Crec que açò hauria de ser objecte d'una futura modificació, no des d'aquesta iniciativa, però possiblement des d'una altra. Com deim, la Subcomissió d'Urbanisme és una figura copiada de la llei catalana, però a diferència d'aquesta, té merament una atribució consultant i no vinculant. També s'ha de dir que la Subcomissió d'Urbanisme catalana és un òrgan depenent de la Generalitat, com hem dit abans.

És a dir, que aquí tot està capgirat, ens passam dels límits que se'ns posen des de tots els àmbits i ho feim dins una llei

general. Una subcomissió que no se sap molt bé com està integrada i possiblement per aquest motiu, la prova més clara, és que des que es varen traspassar aquestes competències a l'Ajuntament de Palma, ni la Sra. Cirer, ni ara la Sra. Calvo han pogut aprovar res de planejament perquè s'havia fet una llei que no estava en concordança en res, per tant, no hi ha qui la faci rodar perquè era una llei mal feta. Açò és una qüestió que val la pena que tinguem en compte perquè és una qüestió clau i fonamental. No només afecta a l'òrgan lògic de l'ordenació del territori, sinó que afecta qüestions jurídiques greus. En aquest sentit s'ha de dir que l'esmentada Llei de capitalitat introdueix així una nova incongruència, ja que pressuposa l'existència d'una Comissió Insular d'Urbanisme i la Llei de consells insulars va eliminar justament el funcionament necessari a través de comissions insulars d'urbanisme. En aquest sentit el Consell Insular de Menorca ha previst un altre tipus de mecanisme i per tant, si açò s'apliqués a Mallorca seria un altre element de confrontació jurídica.

L'urbanisme de Palma està ara més que mai interrelacionat en l'ordenació territorial global de la seva àrea d'influència i de tota l'illa. I d'aquestes interrelacions recomanen i fins i tot obliguen que l'aprovació definitiva del seu planejament general correspongui a l'administració que vetlla per l'interès general a tota l'illa de Mallorca.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Dubón. Intervenció dels grups a favor de la proposició de llei? Entenc que el Grup Mixt no intervé. Sr. Llauger té la paraula. Volen intervenir els dos? Doncs el Sr. Vicens té la paraula per un temps de quinze minuts.

EL SR. VICENS I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Tots coneixem més o menys els antecedents de la Llei de capitalitat, les diferents postures en el seu moment a la legislatura passada que hi va haver i ara aquí on ens trobam. El primer que cal recordar per part del nostre grup és una cosa que hem dit moltes vegades, no convé legislar en virtut de la postura que ocupi el Govern o els partits a determinades institucions, és a dir, no convé legislar segons qui governi en el consell o a l'ajuntament o al govern perquè, entre d'altres coses, se suposa que les normes tenen una dedicació de permanència i evidentment els governs canvien.

Després, quant a la Llei de capitalitat ja és evident que hi va haver tot un procediment per eliminar competències del Consell de Mallorca, concretament tot el capítol tercer, 71 a 84 es dedicava a això, i després un tema concret, a l'article 86, de l'habitatge. Repetesc que és un mal camí fer lleis pensant només amb determinades circumstàncies polítiques concretes.

Però és que, a més, s'ha dit aquí per part de la consellera Dubón, també ho vàrem dir en el seu moment, era una tendència contrària a tot l'urbanisme occidental; és a dir, el que s'intenta fer dins l'urbanisme modern és posar determinats

filtres, que són garanties institucionals de possibles abusos quant a les institucions respecte dels ciutadans, i també posar controls o garanties supramunicipals, perquè no hi hagi territoris o institucions que tinguin carta blanca o xec en blanc respecte de matèries territorials o qualsevol altre tipus de matèria. O sigui, a part de ser en aquest cas, en el cas concret de l'eliminació de competències, una llei que vàrem entendre, i repetim que era abusiva en aquest sentit, era també una llei que retroceia un urbanisme totalment passat de moda.

Fins i tot, anava més enfora la Llei de capitalitat que lleis de capitalitat com de Madrid o de Barcelona, o sigui s'anava molt més enllà. Ara, el Consell de Mallorca vol modificar aquesta Llei de capitalitat i tornar-la a l'estat anterior. Insistim en la necessitat que totes les institucions tinguin aquest control supramunicipal, i hem tengut exemples claríssims, l'anterior legislatura vaig conèixer, estant precisament a Territori: vostès s'imaginin què hagués passat sense control supramunicipal a Andratx? Idò això, aquest control, que crec que ens convé a tots, supramunicipal, és bo per a tots els partits democràtics i per a totes les institucions democràtiques.

Per tant, ara anem a clarificar un poc l'equilibri aquest competencial, creim que és oportú que es tramiti aquesta llei; també creim que és oportú que s'escoltin les al·legacions que s'hagin fet a l'ajuntament, per trobar, precisament, un punt d'equilibri, perquè igual que crèiem i creim que s'han de tornar les competències al Consell de Mallorca, que ja tenia, també creim, i així ho volem dir, que l'Ajuntament de Palma ha de tenir, com a mínim, les mateixes competències que té qualsevol ajuntament, no li podem deixar menys competències que l'Ajuntament de Fornalutx, per posar un exemple, i que, per tant, també s'ha de poder corregir això en el seu moment i creim que, senyores i senyors diputats, hem de fer l'esforç per poder-ho corregir, perquè si queda talment l'Ajuntament de Palma tindrà menys competències que un altre ajuntament.

Dit això i sense voler estendre'm quant al fons de la matèria, perquè ja tendrem ocasió, vull dir que el Grup d'Unió Mallorquina farà el possible perquè l'objectiu sigui aquest.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Vicens. Sr. Llauger, té la paraula.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats. Salutem en primer el conseller d'Ordenació del Territori del Consell de Mallorca que ha vingut a defensar aquesta proposició de llei en nom de la institució insular. Pensam que l'exercici de la iniciativa legislativa per part dels consells insulars està reconeguda pel nostre Estatut i és una mostra de la seva condició d'òrgans bàsics del nostre autogovern i, en aquest sentit, aquest debat d'avui, s'insereix plenament en la normalitat del nostre funcionament institucional.

L'any 2006 aquest Parlament aprovava la Llei de capitalitat de Palma, després que el Consell de Mallorca fes les seves observacions en contra, en el sentit de voler salvaguardar les competències que tenia en matèria d'urbanisme. Aquesta competència, la d'urbanisme, era una competència del consell insular a l'Estatut d'Autonomia que llavors era vigent i ho és a l'actual Estatut, que la seva relació de competències pròpies del consell insular situa en el primer lloc de l'enumeració la competència d'urbanisme i edificabilitat.

D'allò que es tracta amb aquesta proposta que ara ens ocupa és de recuperar la competència del consell insular a l'hora de fer l'aprovació definitiva del planejament general de Palma i de les adaptacions i de les seves modificacions, i de resoldre els expedients de declaració d'interès general per a les activitats que s'hagin de desenvolupar en sòl rústic. És a dir, es tracta simplement de donar al Consell de Mallorca respecte del municipi de Palma les mateixes competències que té respecte dels altres 52 municipis que constitueixen l'illa.

No tenim dubte que Palma és un municipi amb característiques singulars i que mereix en molts aspectes un tractament singular, si no fos així el que hauríem de posar en dubte és la necessitat de la Llei de capitalitat; naturalment aquest no és el cas, volem modificar d'aquesta llei l'apartat que lleva al consell insular competències que pensam que no se n'han d'anar d'aquest consell insular. Pensam que l'essencial pel que fa a aquesta proposta legislativa és valorar el que aporta en termes de garanties, que a l'exercici de les competències d'urbanisme de Palma hi hagi el mateix control de legalitat i s'hi apliqui la mateixa òptica supramunicipal, a la qual cosa ja hi ha fet referència la consellera d'Ordenació del Territori del Consell de Mallorca, que s'ha d'aplicar a la resta dels municipis. Mallorca no pot ser concebuda, pel que fa a l'aplicació de l'urbanisme i l'ordenació del territori, si no és com a una unitat i com a una globalitat.

En l'urbanisme en aquest país s'han comès massa barbaritats, perquè no extremam les garanties de control urbanístic i perquè actes com l'aprovació definitiva d'un planejament o la concessió d'un interès general no es fa si tenim present la visió de conjunt de l'illa. Tots sabem, és cert, que evitar els disbarats urbanístics no és tant una qüestió de qui exerceix les competències com una qüestió d'aplicació efectiva de la normativa i d'aplicació de la disciplina urbanística; en aquest terreny els membres del BLOC, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds de Menorca serem els primers a reclamar la necessària diligència per part de totes les institucions.

Voldria destacar, finalment, que sent aquesta una proposició de llei impulsada pel Consell de Mallorca i que afecta l'Ajuntament de Palma, hi ha hagut diàleg, hi ha hagut finalment consens entre totes dues institucions. Aquí no hi ha hagut tant un conflicte de competències com un procés dialogat sobre la manera més assenyada d'escometre la qüestió de determinades competències urbanístiques que afecten el municipi de Palma. Amb el debat d'avui feim una passa més, i una altra institució, el Parlament de les Illes Balears, entra en el joc. A la presa en consideració d'avui li seguirà una tramitació on hi haurà lloc per a millores posteriors, de manera que s'arribi al text final que millor satisfaci les institucions

afectades i el que és més important els interessos dels ciutadans de Palma i del conjunt de Mallorca.

Voldria afegir, finalment, per acabar amb aquesta intervenció, que donam tot el suport a l'observació que ha fet la consellera sobre el canvi necessari del topònim de la capital de Mallorca i de les Illes Balears tal com apareix en aquesta Llei de capitalitat, Palma ha estat sempre Palma, per als mallorquins, per als ciutadans, per als balears ha estat Palma i, en tot cas, ha estat Ciutat; Palma de Mallorca és una denominació que prové de fora i prové d'aquells que tenen dificultats per distingir entre Palma i Las Palmas.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Llauger. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Rosa Maria Alberdi.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc, jo també vull donar la benvinguda a la Sra. Dubón, consellera d'Ordenació del Territori del consell insular. I en segon lloc, em cal dir que el Grup Parlamentari Socialista se n'alegra molt que hagi arribat a la cambra aquesta iniciativa en relació amb la modificació de la Llei de capitalitat de Palma, promoguda pel Consell de Mallorca, i a la qual, naturalment, donarà el seu suport. Això no podria ser d'altra manera perquè, tal com ja s'ha repetit abastament avui, però com ve repetint el Grup Parlamentari Socialista des de l'inici dels debats del projecte de la Llei de capitalitat, el contingut dels articles que es volen esmenar va contra l'ordenació autonòmica en llevar competències en matèria d'urbanisme i habitabilitat al Consell de Mallorca i atribuir-les de forma inadequada a l'Ajuntament de Palma.

A mi la veritat és que em fa una mica de vergonya haver de tornar repetir tot això, però el que el Consell de Mallorca demana a aquesta cambra és que s'iniciï el tràmit per canviar uns continguts de la llei que s'ajustin a una normativa superior que aquest Parlament ha aprovat per consens, això és el que demana el Consell de Mallorca, i a mi em fa vergonya haver-ho de tornar repetir.

Dit això, els vull dir també que a mi m'ha estat molt fàcil preparar aquesta intervenció, perquè els arguments són fonamentalment els que ja va sostenir la nostra portaveu, llavors, la Sra. Armengol, en el debat de l'esmena a la totalitat que es va fer el 18 de juliol del 2006, fixin s'hi bé, el 18 de juliol del 2006, quin dia tan estupend per discutir una llei que el que fa és conculcar la llei, precisament, i són els mateixos arguments que també varem fer servir per defensar les nostres posicions a la ponència i en el debat de les esmenes que es va fer en aquest Parlament el dia 12 de desembre. A part d'això, ha estat fàcil preparar aquesta intervenció perquè fer-ho sostenint postures des de la coherència sempre és molt fàcil, el que ja no és tan fàcil, i per això tenc una gran expectativa amb la intervenció que farà el Partit Popular, és fer-ho intentant defensar a la vegada les postures actualment istriòniques en relació amb les competències que s'han de donar al Consell de

Mallorca i que ha de tenir el Consell de Mallorca que en aquest moment sustenta el seu portaveu en aquella institució i alhora no voler donar suport a una iniciativa que el que fa és donar competències al Consell de Mallorca, tornar-li les que són seves; competències fonamentals, per altra part, que exerceixen la resta de consells insulars, és que de veritat que és molt gruixut tot això que està passant.

En el tràmit del projecte de llei, el consell insular ja va fer, com ha dit la Sra. Dubón, unes observacions adreçades precisament a la salvaguarda de les competències que, en virtut de la Llei 9, d'atribució de competències als consells insulars en matèria d'urbanisme i habitabilitat, li eren pròpies; observacions que, en ser ignorades, com varen ser ignorats tots els arguments que varem donar la resta de grups parlamentaris, varen tenir com a conseqüència pràctica, i els vaig a llegir exactament el que diuen les al·legacions que ha presentat l'Ajuntament de Palma i el que diu la iniciativa que ha presentat el Consell de Mallorca, conjuntament, diuen exactament el mateix: "Varen tenir, com a conseqüència pràctica, l'eliminació de les competències insulars relatives a l'aprovació definitiva de l'instrument de planejament del municipi de Palma, de les seves modificacions, adaptacions o revisions i de la resolució dels expedients de declaració d'interès general de les activitats a desenvolupar dins sòl rústic".

Dit d'altra manera, el que el Partit Popular va aprovar dins la Llei de capitalitat, amb l'oposició de tota la resta de grups parlamentaris, era la reconfiguració, fins a la seva eliminació, de competències urbanístiques i d'ordenació del territori que els consells tenen atribuïdes com a pròpies a l'Estatut d'Autonomia, abans de la seva reforma, però també en el text reformat. Per fer-ho fàcil, i tal com ha explicat la Sra. Dubón, el que vol aquesta iniciativa del Consell de Mallorca és que es modifiqui la llei perquè, a partir d'ara, es pugui dur a terme per part del consell l'aprovació definitiva dels instruments de planejament general del municipi de Palma i de les seves modificacions. Igualment, tant el consell com l'ajuntament volen aprofitar aquesta oportunitat de modificació de la llei per corregir algunes qüestions que han quedat particularment obsoletes en les tramitacions i dotar així de major eficàcia l'aplicació del procés normatiu.

Jo ara no entraré en detall de cap d'aquests aspectes esmentats perquè avui no toca fer això, avui del que es tracta és d'argumentar la postura a favor de la presa en consideració de la proposició de llei de la modificació de la Llei de capitalitat que presenta el consell, temps hi haurà, quan s'obri el tràmit parlamentari, per a la presentació i la justificació de les esmenes. Tal com he dit, el Grup Parlamentari Socialista votarà a favor d'aquesta presa en consideració, en primer lloc perquè aquesta és la postura coherent amb el que venim mantenint d'ençà que va començar el tràmit del projecte de llei de capitalitat; en segon lloc, perquè aquesta modificació forma part del compromís que el Partit Socialista va adquirir amb la ciutadania a través del programa electoral del Consell de Mallorca a les propassades eleccions. I si aquestes raons no fossin suficients, el Grup Parlamentari Socialista votarà a favor d'aquesta presa en consideració perquè fer-ho és afavorir que alhora que es respecten les característiques de l'Ajuntament de

Palma, aquest sigui tractat com la resta d'ajuntaments quant al control que sobre aquest ha d'exercir el consell insular.

Tal com ens ha dit la Sra. Dubón, amb la devolució de les competències al Consell de Mallorca, que recullen els articles 72 i 73 de la Llei de capitalitat, de cap manera s'està posant fre a un procés de descentralització i participació dins l'Ajuntament de Palma, que és desitjat i promogut per tots els grups polítics que en aquest moment ens governen. Ben al contrari, l'ordenació urbanística exigeix una mirada àmplia per evitar conflictes entre ajuntaments que comparteixen territoris, com és el cas de Palma amb s'Arenal. I tal com ja ha denunciat aquest grup parlamentari, el procediment de tramitació previst a la Llei de capitalitat suposa una complexitat major que la tenen actualment els ajuntaments.

Una vegada explicats els arguments del Grup Parlamentari Socialista per donar suport a la presa en consideració de la proposició de llei que presenta el Consell de Mallorca, permeti'm que faci una mica d'història en relació amb la tramitació de la Llei de capitalitat. Els deia al començament que és fàcil defensar les postures que són coherents i sempre resulta molt difícil haver de cercar arguments per sostenir postures contradictòries, arbitràries o fetes des de la prepotència i la falta de consens, que són les que ens té acostumats el Partit Popular. Avui aquesta proposició de llei que se sotmet a la presa en consideració de la cambra ens permet utilitzar amb propietat la frase feta castellana, que no té traducció en català, em perdonaran, que diu: *De aquellos polvos vinieron estos lodos*; o la menys donada a males interpretacions, que sí té traducció al català, que diu: Qui sembla vents recull tempestats.

M'estic referint que si per qualche cosa es va caracteritzar el procés d'elaboració del projecte de llei de capitalitat i el seu tràmit parlamentari va ser per l'absència d'estudis, debats i consens previs. M'estic referint que sembrar vents és presentar i aprovar, solament amb els vots del Partit Popular, solament amb els vots del Partit Popular, una llei que afecta molt directament l'estructura institucional de la nostra comunitat autònoma, sense haver-se preocupat d'aconseguir el consens que ens hagués evitat la vergonya d'haver de prendre en consideració una proposició de llei en la qual el Consell de Mallorca demana a aquesta cambra que rectifiqui el que va fer conculcant, infringint, trepitjant l'Estatut d'Autonomia i la Llei de consells insulars i la que li dóna atribucions pròpies.

Així mateix, així de senzill, vostès, segurament, pot ser, des dels qui s'oposen a la presa en consideració, des del Partit Popular, sortirà a aquesta tribuna i enredarà la troca parlant que són actualment els que governen les institucions els que no aconsegueixen el consens i marginen l'oposició, ho dic perquè ja ho varen dir ahir a la premsa, vull dir que estic dient una cosa que segur que diran. Però jo els pregunto: de veritat creuen que a la ciutadania se la pot enganyar i que no s'adonen que aquesta cambra està rectificanc el que vostès varen fer molt i molt malament, molt i molt malament? De veritat s'atreviran a parlar de consens, quan vostès no varen aconseguir aprovar ni un sol article d'aquesta llei, ni els que no tenien esmenes, amb unanimitat? Perquè és que jo m'he mirat el debat, tot sencer, ni un sol article, ni els que no tenien esmenes per unanimitat. De veritat s'atreviran vostès a parlar de consens,

quan els únics que van aprovar la llei va ser el Partit Popular, de veritat?

El que haurien de fer és reconèixer que la Llei de capitalitat ha de ser modificada de forma urgent, tal com ja s'ha argumentat abastament aquí, almenys en aquells articles relatius a les competències inadequadament atribuïdes a l'Ajuntament de Palma. Fer-ho donant suport a la presa en consideració de la proposició de llei presentada pel Consell de Mallorca ens estalviaria a tots moltes discussions inútils, això és el que farà el Grup Parlamentari Socialista.

(Aplaudiments i aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Correspon ara intervenir als grups parlamentaris per torn en contra, el Sr. José Marí Rodríguez té la paraula.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Gracias, Sra. Presidenta. *Sra. Dubón, bienvenida a aquesta cambra, senyora portaveu del Partit Popular a l'Ajuntament de Palma i regidors ben vinguts a aquesta cambra. Jo, abans de res voldria fer un aclariment que és important, perquè, si no, no tendrem les qüestions clares.* Las competencias que tiene esta comunidad autónoma no son de ninguna institución, son de los ciudadanos, y es a través de esta cámara, que representa a los ciudadanos, donde se distribuyen; por lo tanto, las modificaciones de ley o los proyectos de ley que haga esta cámara para distribuir competencias cuando lo crea conveniente por interés general son legales y ajustados a ley. Y, si no, ¿qué hacemos aquí? Si la ley de capitalidad no era legal, si (...) la ley, ¿para qué la vamos a modificar? Denúncienla. Aquí parece que las leyes se hacen y cuando se hacen para el consell insular son preciosas y cuando se modifican nos han robado; no, no, no, no se ha robado nada, las competencias urbanísticas son de esta cámara y esta cámara las distribuye, con arreglo al Estatuto de Autonomía a quien le corresponde, a quien cree más conveniente.

Dicho esto, yo, Sra. Alberdi, no la he conocido hoy, me parece imposible que usted haya hecho el discurso que ha hecho hoy aquí; yo salgo aquí hoy a defender mi postura, como usted lo ha hecho, pero no la atacaré a usted, no diré que usted viene aquí a enredar la troca, yo tampoco, vengo a exponer claramente, con derecho a la ley, mi postura contraria a esta propuesta, tan legítima como la suya. Y desde luego mi grupo parlamentario tiene más votos que el suyo, todos juntos tienen uno más, pero el mio tiene más que el suyo.

Y le diré otra cuestión, esta ley, esta toma en consideración, si hoy se toma en consideración, será cortesía de mi grupo parlamentario, no dude de esto, es por cortesía de mi grupo parlamentario, y eso el portavoz adjunto lo sabe muy bien. Y segundo, cuando salga esta ley tendrá más votos en contra que tuvo la que vamos a modificar hoy, mire usted si van escasos, la que vamos a modificar hoy, si se modifica, tendrá más votos en contra que la que vamos a modificar, por lo tanto, ¿qué equilibrio hace esta ley? No hace ninguno, no hace ninguno de equilibrio, vamos a estar igual, en la próxima legislatura si hay otra mayoría la modificará. Pero además es mucho más, si gobernase hoy el Partido Socialista en el Ayuntamiento de Palma y el Partido Popular el consell y el Parlament no estaríamos discutiendo esta ley, sería legítimo que Palma tuviera sus competencias, seguro estoy de esto.

Dicho esto, y pidiéndole por favor que se mire usted el video y que vea su comportamiento y lo que nos ha dicho, el chorreo que nos ha echado al Partido Popular, un chorreo impresionante, sin haber dicho nada todavía, después usted me rectifica si es verdad o no lo que le he dicho ahora mismo.

(Remor de veus)

Sra. Presidenta, señoras y señores diputados, por primera vez el Consell de Mallorca presenta una proposición de ley ante el Parlamento de las Illes Balears sin que ésta venga respaldada explícita o implícitamente por la cámara, quiere decir que hasta ahora venía con voto a favor o abstencions, ahora viene con 17 votos a favor y 16 en contra, la primera vez que el Consell de Mallorca hace esto igual. El equipo de gobierno de Mallorca no ha sido capaz de consensuar el texto de esta proposición de ley, no sólo con su único partido de la oposición sino que tampoco lo han podido consensuar con un equipo de gobierno del municipio de Palma, en donde los mismos partidos, el hexapartido, gobierna, como también tiene la mayoría de esta cámara. Y esto lo digo porque hay alegaciones en donde (...) se opone a esta ley, si hay consenso no alego, o me limito a proponer la modificación de la ley en aquéllo que no hay consenso. Si hay consenso, en contra de lo que pone el Consell de Mallorca, es que no han sido capaces de consensuar esta ley, ni siquiera con el Ayuntamiento de Palma, que son homónimos a ustedes, del mismo color.

Es la primera vez que desde el consell, en este caso el de Mallorca, que se autodenomina el ayuntamiento de ayuntamientos, se promueve una ley que recorta competencias a una corporación municipal como es la de Palma, ésta es la realidad: el consell viene aquí a que recortemos competencias que tiene el municipio de Palma. Y es la primera vez que un municipio renuncia a su autogobierno, la primera vez, porque la anterior vez que este Parlamento legisló, en contra de la competencia de Palma, el Ayuntamiento de Palma, en defensa de su interés general, acudió al Constitucional, le dio amparo y hubo que modificar la Ley de actividades clasificadas del Parlament de las Illes Balears. Por lo tanto, hay un antes y un después, hay una postura cuando gobiernan unos y otros el municipio de Palma, unos se allanan, posiblemente bajo el síndrome de Estocolmo, y otros defienden el interés de la ciudad de Palma.

¿Alguien ha analizado, a raíz de estas circunstancias, qué peso político tiene la alcaldesa de Palma de su partido, qué peso político tiene el grupo municipal de gobierno de Palma en sus partidos, que consienten esto? Nulo, ninguno, ninguno. Si se (...) que hay en esta cámara, si se aprueba esta proposición no de ley, hay cuatro: el proyecto de medidas urgentes para el desarrollo territorial sostenible de Baleares, el proyecto de ley de medidas urgentes destinadas a la obtención de suelo para la vivienda en protección pública, el proyecto de ley de creación de la Agencia Tributaria de las Islas Baleares y el proyecto de ley, si se toma en consideración, de modificación de la Ley de capitalidad de Palma de Mallorca. De estas cuatro leyes que el Gobierno o el consell, en este caso, promueve en el Parlamento, tres son de urbanismo, nada más que se ve que hay un problema de urbanismo en Baleares, tres de urbanismo; y estas tres de urbanismo, dos intentan recortar competencias municipales, dos: la de la vivienda, que invade competencias municipales, y ésta que intenta recortar competencias municipales. Por lo tanto, el panorama es aclarador.

Desde el consell, desde el Govern, se vienen haciendo grandilocuentes manifestaciones en pro de que ésta será la legislatura de los municipios, la del pacto local, pero ¿cuál es la verdad? Que de los acuerdos y textos legales sólo han salido ni una sola ley para los municipios, no ha salido ni un sólo texto legal que entren los municipios, han salido acuerdos que invaden o recortan competencias municipales, como es la Ley de acompañamiento de los presupuestos de 2007, que invadía competencias de Palma. Por cierto, en la que estoy seguro que si hubiera un trámite de recurso, se perdería porque no se le dio audiencia al municipio de Palma para modificar la ley, y el acuerdo del Pleno del Consell de Mallorca en donde, descaradamente y manifiestamente, invade competencias municipales del municipio de Escorca.

Por lo tanto, en 2006 he tenido que hacer una reflexión, porque yo, Sra. Alberdi, también he leído la intervención de su portavoz, de los dos portavoces, no solamente de la presidenta actual del Consell de Mallorca, también del Sr. Celestí Alomar, las dos he leído, me gusta documentarme, y en aquel caso hubieron cuatro intervenciones sobre esta ley: dos grupos, Unió Mallorquina y PSOE, se opusieron a la modificación de las competencias en (...) urbanismo de aprobación del plan general, pero los cuatro pedían consenso, diálogo, financiación, parece ser que los 30 millones de euros, 16% de inversión del sector autonómico no era suficiente; pues bien, a esto que hay aquí, diálogo, la señora intervino, cuando le hizo una oferta la portavoz del PSOE entonces, que decía: "Un consenso entre el municipio de Palma, el consell y el Govern para determinar la cesión de competencias y de instalaciones del Govern y del consell al municipio de Palma. Mayor número de competencias para Palma, más competencias, y por último, sin duda alguna, la estrella, más financiación, hacía falta más dinero para que Palma tuviese más capitalidad y más competencia".

Hoy venimos aquí, y esto ha cambiado un poco, aquella persona que hizo esta oferta hoy presenta, el consell, un texto para modificar la Ley de capitalidad, y en ese texto yo no he vislumbrado ningún consenso, no sé si algunos lo han tenido, pero yo no lo he visto, porque la única institución que podía hacer consenso está aquí y ha hecho unas cuantas alegaciones en contra de esta ley. No sé quien ha llevado la negociación o si le han engañado, pero desde luego no están conformes, en Palma no están conformes con esta ley. Yo, Sra. Dubón, no sé si será así o no será así, lo que sí que es cierto es que el señor conseller del Consell de Mallorca, en su intervención, cuando (...) mintió al pleno, porque dijo que había consenso y, según esto que hay aquí, no hay consenso.

(Remor de veus)

Bueno, pues convéznala a ella. Si hay consenso no me lo explico. Bueno. (...) presenta (...) ningún consenso. No proponen traspasar ninguna competencia más a Palma ni proponen ningún edificio a Palma. En todo caso lo que proponen es recortar las competencias que tiene Palma.

Y por último en el texto que debatimos surge un clamoroso silencio, pero clamoroso, porque no ha hay ni un ápice, ni un atisbo -a lo mejor yo no lo he leído bien- sobre aumentar la financiación que era imprescindible para Palma, que necesitaba de todas todas y que lógicamente ustedes ahora que tienen una magnífica oportunidad no le dan.

La señora portavoz del PSOE ha hecho antes un refranero, que me parece muy bien. Yo voy a hacerle otro, porque el refranero es costumbrista y muy amplio, tiene muchísimas cosas, y hay uno que dice "predicar no es dar trigo", y ustedes cuando están en la oposición predicán magníficamente, si les escuchan parecen los perfectos, pero cuando están en el gobierno trigo no dan ni un grano porque les hace falta para ustedes. Por lo tanto, Sra. Diputada, creo que esto es (...).

En resumen, quien exigía competencias, mejor dotadas y más financiación, las recorta; quien proponía financiación porque era determinante para (...) la Ley de capitalidad, ahora se olvida de ella porque no tiene importancia, y quienes proponían como adalides del consenso no sólo no se entienden con el grupo mayoritario de la oposición en el consell, sino que a la vista de las alegaciones presentadas por el municipio de Palma no les han consultado para la reforma o, si les han consultado, no les han convencido. Algo no funciona bien, algo huele a podrido en Dinamarca.

Señores diputados, donde dije digo, ustedes dicen ahora Diego. Va bien, no importa. Los 30 millones de presupuesto no solamente no los han mejorado, sino que este año 2008, 2007, ha habido una inflación del 4,2%, que supone más de 200 millones de pesetas, más de 1.200.000 euros. Pues Palma tiene hoy menos financiación por culpa del Govern que tenía cuando se empezó la Ley de capitalidad, tiene menos euros constantes ahora que tenía entonces, y eso ustedes no lo remedian (...).

Los cuatro grupos que la pasada legislatura pedían consenso y participación impiden hoy que aquí un portavoz del único grupo de la oposición que existe en Palma pueda exponer sus motivos, porque es evidente que el equipo de gobierno tendrá

un motivo para aprobar esta ley, pero (...) también tiene que tener otro, y en aras de la participación, ya que el Estatuto de Autonomía permite hasta tres comisionados podrían haber sido generosos y haber nombrado al menos dos, (...) tendríamos aquí dos voces discrepantes y no tendríamos cuatro uniformidades y una que discrepa, pero resulta que la que discrepa tiene casi tantos votos como los cuatro que son concordantes.

Para justificar este recorte de competencias de Palma a mi no me vale el argumento de que todos los municipios han de ser iguales, porque esta afirmación no es cierta: unos tienen más problemas que otros y unos tienen más singularidad que otros, y si no ¿por qué (...) este parlamento hizo el ayuntamiento consell de Formentera?, porque tenía una singularidad; pues evidentemente esa singularidad acertada tiene motivo suficiente para decir que Palma tiene que tener unas competencias superiores a otros municipios. No pondré ningún ejemplo porque no quiero poner ningún ejemplo.

Pero la verdad es una cuestión: se dice muchas veces que es que Palma no puede ser una isla; no, es que no es una isla, miren, urbanismo está muy bien diseñado, las DOT corresponden al Gobierno, son unas DOT para las cuatro islas, a las que todo el mundo se tiene que adaptar. Después cada isla tiene su plan territorial, en Mallorca el de Mallorca, y después cada ciudad o cada municipio tiene o bien su plan general, sus normas subsidiarias, o su (...) de suelo urbano, lo que sea. Para aprobar ese plan, ese plan, en Palma actualmente, con la actual ley, no puede hacerlo solo, intervienen directamente, y quien diga lo contrario no se ha leído bien la ley, el Govern y el consell, los dos, y ese plan o se adecua a las DOT y al PTM o no es válido, es ilegal. Por lo tanto no es ninguna garantía.

Antes el portavoz de Unió Mallorquina ha dicho una frase que yo creo que es desafortunada, porque evidentemente ha dicho que es para controlar abusos; ¿qué hubiera ocurrido si no hubiera un control en Andratx? Yo rechazo lo de Andratx, usted lo sabe muy bien, usted (...) lo de Andratx y cualquier otra irregularidad, que (...) Andratx; en Andratx ha (...) una actuación (...), pero oiga, ¿dónde está ahora el PTM de Mallorca?, ¿dónde está? ¿Sabéis dónde está el PTM de Mallorca ahora mismo?, en el mismo despacho que el caso Andratx, en el fiscal anticorrupción. Por lo tanto no es ninguna garantía una institución; son garantías los funcionarios y el ordenamiento jurídico y son garantía los procedimientos para aprobar los planes generales.

Por lo tanto, y para acabar, Sra. Presidenta, yo invito ahora al consell a que retire esta propuesta, a que la retire. Es una buena ocasión para poder dialogar, para poder trabajar conjuntamente. Como dijo la señora portavoz del PSOE abramos una ponencia Ayuntamiento de Palma, Consell de Mallorca, Govern, Parlament, como quieran, vamos a consensuar un texto donde se recojan competencia, donde se recoja participación, donde se recoja financiación de la ciudad de Palma, y de esta forma hacerlo porque si no hoy este parlamento admite a trámite esta modificación con más votos en contra que tuvo la ley cuando se aprobó, y saldrá, si sale, con más votos en contra que lo anterior, lo cual no es garantía ninguna de permanencia en el tiempo, y creo que es necesario que todos hagamos un esfuerzo para que esta ley permanezca en el tiempo. Por lo tanto una ley tan importante como la Ley

de capitalidad debe tener una vocación de permanencia en el tiempo, y sin el consenso con el principal partido de la oposición y mayoritario en las instituciones estará condenada a ser modificada cada vez que haya cambios de gobierno, lo que no es conveniente para la ciudad de Palma, para la isla de Mallorca ni para el Govern de las Illes Balears.

Muchas gracias, Sra. Diputada.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Rèpliques del grups parlamentaris que hagin intervengut a favor i que vulguin tornar a intervenir. Sr. Llauger, té la paraula.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Respecte del consens que hi hagi hagut o no hi hagi hagut en la tramitació d'aquesta llei jo volia aportar alguna dada. Allò cert és que la Llei de capitalitat de l'any 2006 es va aprovar amb un informe contrari del Consell de Mallorca; en canvi aquesta s'aprova amb el consens tant de l'ajuntament com del Consell de Mallorca. I allò que és cert és que l'Ajuntament de Palma va aprovar per unanimitat rebutjar la proposta del Partit Popular de demostrar la seva disconformitat amb aquesta proposta de modificació. Allà on hi va haver majoria per part de l'Ajuntament de Palma és a rebutjar la proposta que duia el Partit Popular de rebutjar aquesta proposta de modificació.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Llauger. Sra. Alberdi, vol l'ús de la paraula? Té la paraula per un temps de cinc minuts.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

En primer lloc vull rectificar una cosa que no he fet abans, que és donar ben bé la benvinguda als regidors del Partit Popular a l'Ajuntament de Palma, que abans he estat descortesa i no ho he dit.

En segon lloc confio sempre en les actes de les sessions, Sr. Rodríguez, confio sempre en això perquè a mi em són tan útils que espero que a vostè li siguin útils i se n'adoni que l'he tractat amb tot el respecte i que l'únic que he dit és que potser es vindria aquí a enredar la troca parlant de consens qui no pot parlar de consens, que ho repeteixo, amb tota l'educació de la qual som capaç.

Vegem, vostè ha dit diverses coses que jo li voldria contestar. S'ha referit molt freqüentment a la minva de competències per part de l'Ajuntament de Palma i ens ha fer una pregunta que a mi em semblava que no era adequada que ens la fes aquí en aquest parlament, parlant-nos del pes polític de la batlessa del Palma en el nostre partit. El que passa és que jo tinc la sort de poder-li contestar aquesta pregunta, tots els socialistes i tots els que s'hi haguessin volgut fixar la tindrien, la sort de contestar-li, perquè la batlessa, la que avui és batlessa de Palma, va ser en el debat d'aquest projecte de llei i va ser en el debat de l'esmena a la totalitat que es va fer aquí, i quan va sortir del debat i es va veure que s'havia aprovat la llei va fer una roda de premsa on va dir que si era batlessa la modificaria. Per això té molt de pes la nostra batlessa dintre el nostre partit...

(*Aldarull a la sala*)

...perquè es va comprometre a això i ho ha fet; això és el que li dóna pes.

Jo la veritat és que tampoc no vull donar-li més voltes. El que estam fent aquí és rectificar una cosa que es va fer malament. Vostè ha començat la intervenció, a part d'entendre de les meves paraules unes coses que no he dit, dient-nos que aquest parlament té potestat per canviar les competències que són institucionals de la comunitat autònoma. Sr. Rodríguez, vostè és advocat, em sembla, no?, perquè de veritat que té competències aquest parlament per canviar les competències que l'Estatut d'Autonomia, que l'aprova..., que és una llei orgànica estatal que aprova el Senat i el Congrés, per canviar-les aquí?, de veritat que sí? A mi em sembla que no. El que estam fent en aquest moment és rectificar una cosa que està mal feta, rectificar una cosa que està mal feta.

D'ençà que es va aprovar la llei l'Ajuntament de Palma no va poder endegar cap de les seves competències perquè, com ha dit la Sra. Dubón, no en té capacitat. L'Ajuntament de Palma, en aquest moment governat pel Partit Socialista gràcies a la ciutadania, vol canviar la llei, i aquest parlament el que està fent és acceptar una iniciativa parlamentària absolutament legal del Consell de Mallorca que, amb el consens de l'Ajuntament de Palma -no es preocupi de res del consens, n'hi haurà segur-, fa el que és lògic que es faci en democràcia: fer una rectificació quan una cosa crea molta dificultat per ser executada. Això és el que estam fent, tota la resta són..., no sé com dir-ho per no ofendre, donar voltes sense sentit?, no ho sé. En aquest moment rectificarem, podem, ens sembla.

M'ha semblat sentir també, potser producte de..., no ho sé, del debat, que vostè, que el Partit Popular fa una cosa molt ben feta que estic segura que també faria el Partit Socialista si pogués, que és ajudar una persona que no pot venir aquí amb el seu vot, i per tant per cortesia, vostè diu, es fa una cosa, m'ha semblat que vostè estava utilitzant aquesta cortesia, que jo la hi agraeixo molt com la hi agraiem tots els dels Grup Parlamentari Socialista, com una espècie de cosa de dir "que consti que vostès, segons el que fan, això..."; a mi m'ho ha semblat, però jo ho miraré també en el *Diari de Sessions*, eh?, no ho vull dir, ho miraré, ho miraré en el *Diari de Sessions*.

No em vull allargar. Jo de veritat que em sembla que a aquest grup parlamentari no li queda més remei que donar suport a aquesta iniciativa de la proposició de la llei, de presa en consideració de la proposició de llei que presenta el Consell de Mallorca perquè té raó, perquè hi estem compromesos i perquè cal fer-ho.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Correspon ara el torn als grups que han intervengut en contra. Sr. Rodríguez, té la paraula.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Gracias, Sra. Presidenta. En primer lugar (...) la Sra. Alberdi. Mire, Sra. Alberdi, yo vuelvo a decir que su intervención primera ha sido terrible para mí, ha sido un prejuicio de mi intervención o de la intervención del Grupo Popular que no es admisible. No se puede sojuzgar a todo el mundo (...) aquí a liarla, a estar en contra de todo por sistema o algo por el estilo, no, ni muchísimo menos, y por eso le he dicho que (...) usted a pesar de esto que nosotros manteníamos el compromiso de que si se aprueba esta ley era por cortesía de nuestro grupo parlamentario; no ha sido ninguna amenaza, era recordarle a usted esto, que se producirá. Esto era, ya se lo he dicho, por su talante o por al menos lo que yo he percibido del talante de su intervención. Cuando usted la lea y la (...) verá usted si a parte de la (...) ha dicho algo más, yo creo que ha dicho algo más que no es justo que usted nos lo diga a nosotros pero usted lo ha dicho, y es dueña de sus palabras y yo de mis silencios.

Yo, para terminar, dos cuestiones; (...) en el tema éste veo que está decidido todo. Mire, Sr. Llauger, si usted no se ha leído las alegaciones del municipio de Palma que están en la cámara yo puedo darle un ejemplar ahora. La propuesta segunda dicen que sí, pero la tercera, cuarta, quinta, *sisena, setena, vuitena...*, *es diu que no; per tant* si usted dice que se ha aprobado en contra la propuesta del Partido Popular es verdad, por 15 a 14, pero ésta también se aprobó a favor por parte de ellos, ¿eh?, por unanimidad me parece que fue ésta, ahora no tengo aquí el (...) por unanimidad; nosotros apoyamos ésta; aunque no apoyen la nuestra (...) apoyamos (...).

Mire, yo creo que es importante tener las cosas claras, y es importante que cada uno diga lo que va a hacer cuando sea. Efectivamente, Sra. Alberdi, el Estatuto de Autonomía - perdone un momentito- dice que (...) de urbanismo son propias del consell insular. Ahora, cuando se aprobó la ley no, era diciembre de 2006; (...) autonomía (...) propias el consell son ahora. Pero inclusive ahora con dos tercios se podría modificar esto, pero no lo haremos por dos tercios, con lo cual quiere decir que la ley se aprobó legítimamente y por la cámara que tenía que aprobarla con toda la legalidad de legitimidad de la mayoría absoluta. Por tanto no hay que poner más peros al tema éste. Reconózcanlo, reconózcanlo, se aprobó legítimamente y está en vigor legítimamente.

(Remor de veus)

Pero anuncio algo más: la Ley de régimen local de las Baleares reconocía no solamente a Palma como ciudad singular, reconocía más ciudades. Decía que había ciudades donde podría ser objeto de (...) especial o de competencias especiales. Mire, figurará en el programa electoral del año 2011, y anuncio aquí hoy con todo el respaldo de mi grupo parlamentario que cuando pueda el Partido Popular, si es por ley de dos tercios (...) y si no lo haremos vía decreto de competencias, que así lo estipula el Estatuto de Autonomía, transferiremos estas competencias no al municipio de Palma, al de Calvià, al de Marratxí, al de Lluçmajor, al de Inca, al de Manacor, al de Maó, al de Ciutadella i al d'Eivissa i al de Santa Eulalia, y a todos aquellos que tengan competencias para gestionarlo. Por lo tanto eso es descentralizar, eso es hacer una oferta pública para que la gente sepa de qué vamos.

(Alguns aplaudiments)

No queremos el urbanismo para utilizarlo como arma arrojadiza, como hasta ahora se ha utilizado, queremos un urbanismo abierto, transparente y bien gestionado.

Gracias, Sra. Presidenta.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Rodríguez. Passarem, doncs, ara, a la votació.

Ens preparam per passar a votar. Votam.

Comuniquen que no funcionen bé els seus...? Doncs tornem a començar. Passam a votació. Votam.

No s'encenen els aparells. Doncs votarem a mà alçada.

Vots a favor?

Em comenta l'uixer major que sí que funciona; els serveis tècnics diuen que funciona. Tornem a repetir.

(Remor de veus)

Ens preparam per votar. Votam.

(Aplaudiments i més remor de veus)

En aquest cas quasi m'alegro.

(Més aplaudiments i remor de veus)

Passam a votar.

(Rialles)

Votam.

El resultat ha estat: sí, 29; no, 28 i cap abstenció.

IV. Adopció d'acord sobre la proposta de la Mesa d'aplicar el procediment de tramitació directa i per lectura única al Projecte de llei RGE núm. 3253/07, de creació del Col·legi Professional de Llicenciats i Doctors en Ciències Ambientals de les Illes Balears.

I si els pareix bé passarem al següent punt de l'ordre del dia, que correspon a l'aprovació de la proposta de la Mesa d'aplicar el procediment de tramitació directa i per lectura única del Projecte de llei 3253, de creació del Col·legi Professional de Llicenciats i Doctors en Ciències Ambientals de les Illes Balears.

Abans de debatre aquest projecte de llei procedeix el pronunciament del Ple de la Cambra sobre la proposta de la Mesa de tramitació directa i per lectura única. Algun grup vol intervenir? Entenem que no hi ha intervencions i entenem també, la Mesa, que podem donar per aprovada per assentiment la proposta. És així, senyors portaveus? Doncs queda aprovada per assentiment.

I finalment passarem al sisè punt de l'ordre del dia, que correspon a la votació de la moció 4211/07...

(Remor de veus)

Senyors..., si els pareix bé... Sí, però, encara que sigui per assentiment em recomana el lletrat que passéssim a votar-ho, almenys a manifestar-ho. Tendran oportunitat de sortir després de la proposta, els deixaré temps.

(Rialles)

V. Debat i votació, si n'és el cas, del Projecte de llei RGE núm. 3253/07, de creació del Col·legi Professional de Llicenciats i Doctors en Ciències Ambientals de les Illes Balears.

Doncs si els pareix bé passaríem al cinquè punt de l'ordre del dia, que és el debat i la votació del Projecte de llei núm. 3253, de creació del Col·legi Professional de Llicenciats i Doctors en Ciències Ambientals de les Illes Balears. Qualque grup vol intervenir per fixar la seva posició? Entenem que no hi ha intervencions per part dels diferents grups, i també entenc que queda aprovada per assentiment.

Queda doncs aprovada per assentiment i qui vulgui fer ús del dret de sortir de la Cambra, el té.

VI. Votació de la Moció RGE núm. 4211/07, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a residències a Eivissa, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 2931/07.

Finalment passam al punt sisè de l'ordre del dia, que correspon a la votació de la moció 4211/07, presentada pel Grup Parlamentari Mixt i relativa a les residències a Eivissa. Aquesta iniciativa ja va ser debatuda a la sessió plenària de dia 5 de febrer i no fou sotmesa a votació per manca de quòrum. Avui pot passar el mateix, ja que falta un membre del grup que hauria de donar majoria i, per tant, aplicant l'article 79 del Reglament, en absència de majoria dels membres de la Cambra el que correspon és aturar per un temps, en aquest cas seria un minut, i després reprendre la sessió. Per tant, doncs, feim un minut, en aquest cas no de silenci.

LA SRA. PRESIDENTA:

Transcorregut el minut sense que es pugui sotmetre a votació per falta de quòrum queda per a l'ordre del dia següent.

I no havent-hi més temes a tractar s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
